ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΙΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔ)ΚΗΣ ΟΜ)ΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 446 | ΑΘΗΝΑΙ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Τὴν 13 τοῦ παρόντος μηνὸς συμπληροῦνται δέκα τέσσαρα ἔτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας εἰς τὸ ἀτελείωτον Πάνθεον τῶν Ἑλληνίδων ἡρωΐδων, αἱ ὁποῖαι ἐθυσιάσθησαν διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἐλευθερίαν της καὶ ἐπότισαν μὲ τὸ αἷμα των τὴν ἱερὰν Ἑλληνικὴν γῆν, προσετέθη τὸ ὄνομα μιᾶς ἀκόμη Ἡρωΐδος καὶ Μάρτυρος, τῆς Βασιλικῆς Παπαθανασίου, νηπιαγωγοῦ τοῦ νηπιαγωγείου Σκρᾶ. Καὶ κατὰ τὴν θλιβερὰν μὲν ἀλλὰ καὶ ἔνδοξον αὐτὴν ἐπέτειον, τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ, τιμῶν τὴν μνήμην καὶ τὴν θυσίαν τῆς Ἐθνομάρτυρος νηπιαγωγοῦ θὰ ἀποκαλύψῃ εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Σχολείου, ὅπου ὑπηρέτει καὶ ἀπὸ ὅπου ἐβάδισε τὸν Γολγοθᾶν τοῦ Μαρτυρίου καὶ τὸν δρόμον τῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπερτάτης Θυσίας, τὴν προτομήν της, ἵνα καὶ ἔργῳ ἀποδώσῃ τὰς τιμὰς εἰς Ἑλληνίδα ἔργῳ ἀγαθὴν γενομένην. Βεβαίως ἡ περίπτωσις τῆς Βασιλικῆς Παπαθανασίου δὲν εἶναι ἡ μοναδικὴ εἰς τὴν μακραίωνα ἱστορίαν τῆς μικρᾶς, ἀλλ' ἐνδόξου Πατρίδος μας. Χιλιάδες Ἑλληνίδων πρὸ αὐτῆς ἔδωσαν τὴν ζωήν των πισταὶ εἰς τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπέρτατον χρέος καὶ χιλιάδες μετ' αὐτὴν θὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμά της εἰς τὸ μέλλον, ἐὰν θὰ παραστῇ ἡ ἀνάγκη, διότι εἶναι πεπρωμένον ἡ μικρὰ αὐτὴ καὶ βραχώδης γωνία τῆς γῆς, ποὺ λέγεται Ἑλλάς, νὰ γεννᾷ Ἥρωας καὶ Ἡρωΐδας καὶ Μάρτυρας. Ἀλλ' ὅ,τι συγκλονίζει μέχρι τῶν μυχίων της κάθε Ἑλληνικὴν καρδίαν εἶναι αἱ συνθῆκαι καὶ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἡ ἡρωϊκὴ νηπιαγωγὸς ἐθυσιάσθη διὰ τὴν Ἑλλάδα, εἰς μίαν σκοτεινὴν ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν, ἡ Πατρίς μας ἀντὶ νὰ ἀφεθῇ ἥσυχος νὰ ἐπουλώσῃ τὰς ἐκ τοῦ τελευταίου πολέμου βαθυτάτας πληγάς της, ἀντὶ νὰ ἀπολαύσῃ τοὺς καρποὺς τῶν θυσιῶν της, ἀντὶ νὰ τύχῃ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀποδόσεως τιμῶν ἀπὸ τὸν κόσμον ὁλόκληρον, διὰ τὴν Ἐλευθερίαν τοῦ ὁποίου διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὑπέστη ἀπεριγράπτους συμφοράς, ἀντὶ νὰ ἐνισχυθῇ ἀπὸ μικροὺς καὶ μεγάλους εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν ἐρειπίων της, ἀπεδύετο διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν εἰς ἕνα τραχύν, σκληρόν, καταστρεπτικὸν καὶ ἀνηλεῆ ἀγῶνα, διὰ νὰ διατηρήσῃ ὅ,τι ὑπάρχει πολυτιμότερον διὰ τὸν ἄνθρωπον, τὴν Ἐλευθερίαν της, τὴν ὁποίαν, ὡς πλειστάκις καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, ἐπεβουλεύοντο οἱ ἀπὸ βορρᾶ προαιώνιοι ἐχθροί της καὶ ἐπεχείρουν νὰ τὴν καταλύσουν, χρησιμοποιοῦντες ὡς ὄργανα εἰδεχθεῖς μητραλοίας.

Ἐγνώριζεν ἡ ἡρωΐς νηπιαγωγός, ὅτι, παραμένουσα εἰς τὸ ἐθνικὸν καὶ διδασκαλικόν της καθῆκον, διέτρεχε τὸν ἐσχατον τῶν κινδύνων. Ἀλλ' ὑπηρέτει εἰς τὸ Σκρᾶ. Τὸ χῶμα γύρω της ἦτο ἀκόμη ὑγρόν, ἤχνιζεν ἀκόμη ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς τῶν αἱμάτων τὸ ὁποῖον ἐπανειλημμένως ἔχυσαν ἐκεῖ τὰ ἡρωϊκὰ τῆς Ἑλλάδος τέκνα ὑπερασπίζοντα τὸ πάτριον ἔδαφος κατὰ τῶν ἁρπακτικῶν διαθέσεων τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τῆς φυλῆς μας, τῶν Βουλγάρων. Ἐκεῖ εὑρίσκετο ὁ τάφος τοῦ πατρός της, τοῦ «Παπαθανάση», ἑνὸς ἡρωϊκοῦ Μακεδονομάχου. Καὶ ἡ φωνὴ τοῦ χυθέντος αἵματος τῶν ἡρώων, ἡ ἐκ τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς της φωνή, τὴν ἐκράτει ἐκεῖ, εἰς τὴν θέσιν ποὺ τῆς ἐπέβαλλε τὸ ὑπέρτατον χρέος. Καὶ τὸ χρέος αὐτὸ τὸ ἐξεπλήρωσεν ὡς πραγματικὴ Ἑλληνὶς μέχρι κεραίας καὶ τὸ ἐπεσφράγισε μὲ τὸ αἷμα της καὶ τὴν θυσίαν της.

Δὲν ἐτρόμαξεν ἡ Παπαθανασίου ὅταν ἔμεινε μόνη εἰς τὸ χωρίον της. Δὲν ἐφοβήθη τὰς ἀγέλας τῶν ἐρυθρῶν λύκων, οἱ ὁποῖοι ἐκαραδόκουν τὴν στιγμὴν διὰ νὰ κατασπαράξουν πάντα ὅστις ἀντέδρα εἰς τὰ ἀντεθνικά σχέδιά των. Δὲν ἐλογάριασε τὴν ζωήν της, ὅταν οἱ εὐάριθμοι ὑπερασπισταὶ τοῦ χωρίου Ἕλληνες στρατιῶται ἔπιπτον μέχρις ἑνός, προκρίνοντες τὸν ἔνδοξον θάνατον, ἀπὸ τὴν φυγήν, ἔστω καὶ ἂν ὁ ἐχθρός, ἀνηλεὴς καὶ αἱμοδιψής, ἦτο ἀριθμητικῶς καταπληκτικῶς ὑπέρτερος. Ἔμεινεν ἐκεῖ, ὅπου καὶ οἱ πέτρες καὶ τὰ πουλιὰ τὴν ἐγνώριζαν, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ παράδειγμά της θὰ ἐδίδασκε πολλὰ καὶ ἡ θυσία της δὲν θὰ ἀπέβαινε ματαία. Ὑπῆρξεν ἡ Παπαθανασίου ἀληθινὴ Ἑλληνίς, ἀληθινὴ διδασκάλισσα, τῆς ὁποίας τὰ ἔργα ἐπεσφράγισαν τοὺς λόγους καὶ ἡ θυσία ἐδικαίωσε τὴν ἀποστολήν.

Ὁ Κλάδος τῶν λειτουργῶν τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ πολλοὺς καὶ πολλὰς Παπαθανασίου. Μεθαύριον, εἰς τὸ προαύλιον τοῦ σχολείου τοῦ ἡρωϊκοῦ Σκρᾶ, κατὰ τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τῆς ἀθανάτου ἡρωΐδος καὶ μάρτυρος θὰ ἀκουσθῶσιν ἐπαινετικοὶ λόγοι, ὄχι μόνον δι' ἐκείνην, ὅπως ἁρμόζει, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν Ἕλληνα Διδάσκαλον, τὸν ἀφανῆ αὐτὸν ἥρωα, ὁ ὁποῖος καὶ ἐν πολέμῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν εἰρήνῃ, εἰς κάθε γωνίαν, καὶ τὴν πλέον ἀπόμερον καὶ τὴν πλέον ἄξενον, τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, καταδαπανᾷ ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του, διὰ νὰ δημιουργήσῃ τὴν νέαν Ἑλληνικὴν γενεὰν ἀντάξιον κληρονόμον τῶν προηγουμένων καὶ νὰ ἐμποτίσῃ τὰς ψυχὰς τῶν νεαρῶν βλαστῶν τῆς φυλῆς μας μὲ τὴν ἀγάπην πρὸς τὰς πραγματικὰς ἀξίας τῆς ζωῆς, μὲ τὴν πίστιν πρὸς τὰ ἀθάνατα ἑλληνικὰ ἰδανικά, μὲ τὴν ἀποφασιστικότητα πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ὑπερτάτου χρέους πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τῆς μεγάλης θυσίας διὰ τὴν Ἐλευθερίαν της.

Καὶ ἂς συγκρίνῃ τώρα ὁ καθεὶς, καὶ ὁ ἁπλούστερος τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ οἱ ὑπευθύνως διαχειριζόμενοι τὰ κοινά, ὁποίας μεταχειρίσεως τυγχάνουν σήμερον οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ καὶ ὁποίας θὰ ἔπρεπε νὰ τυγχάνουν, ἀναλόγως μὲ τὴν σημασίαν τῆς ἀποστολῆς των καὶ τῆς προσφορᾶς των διὰ τὸ Ἔθνος, τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Λαόν. Ἂς συγκρίνῃ ὅποιος θέλει τὴν ἐξοργιστικὴν ἀντίθεσιν μεταξὺ τῶν διὰ τοὺς Διδασκάλους λόγων καὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἔργων.

Ἡ Παπαθανασίου ἐθυσιάσθη διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ ζῇ αἰωνίως εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων Ἐκπαιδευτικῶν. Διότι πάντες εἶναι ἕτοιμοι, ὅπως Ἐκείνη, παρὰ τὴν παραγνώρισιν τοῦ ἔργου καὶ τῆς προσφορᾶς των, καὶ διὰ τὴν ὑπερτάτην ἀκόμη θυσίαν διὰ τὴν Πατρίδα, διὰ τὴν αἰωνίαν Ἑλλάδα.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ κ. Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ Δ)ΛΩΝ Β. ΕΥΒΟΙΑΣ

Την 9)10)60 έπ' εύκαιρία της 5ης Πανευβοϊκής Έκθέσεως έλαβε χώραν είς Ίστιαίαν καί τό Συνέδριον τών Διδ)λων της περιφερείας.

Περί τούς 150 Διδ)λους καί Διδασκάλισσαι συνήλθον ίνα άσχοληθούν μέ τά θέματα τού κλάδου των είς μίαν πολιτισμένην καί πλήρη πνευματικότητος συγκέντρωσιν. Είς τό συνέδριον προσκληθείς παρέστη καί ό Ύπουργός Παιδείας κ. Γ. Βογιατζής, ό Νομάρχης Εύβοίας κ. Μήλιος καί πολλοί έκπρόσωποι τού έκπαιδευτικού κόσμου.

Τόν κ. Ύπουργόν έχαιρέτισεν ό Έπιθεωρητής Στοιχειώδους Έκπαιδεύσεως κ. Λυμπέρης ό όποίος είς έμπνευσμένον λόγον του είπεν καί τά άκόλουθα:

«Έν τώ προσώπω σας, Κύριε Ύπουργέ, όλος ό Διδασκαλικός κόσμος της χώρας, άτενίζει τόν άνακαινισμόν της Έλληνικής Παιδείας τόν άνασυγκροτήσαντα αύτόν καί εύθυγραμμίσαντα τάς έπιδιώξεις της συμφώνως πρός τάς συγχρόνους κοσμοθεωρητικάς άντιλήψεις περί άποστολής τού άτόμου είς τρόπον ώστε νά άποβή τούτο όργανον έπιτήδειον πρός έξυπηρέτησιν τού Κοινωνικού συνόλου καί άπεργασθή τήν πρόοδον καί εύημερίαν αύτού.

Ή διάλευσις σας έξοχώτατε έκ τού Ύπουργείου Παιδείας θέλει άποτελέσει τό πλέον φωτεινόν καί άδιασάλευτον όρόσημον καί σταθμόν άλησμόνητον είς τά έκπαιδευτικά πράγματα της χώρας μας. Ή άνακαίνισις της Μέσης Παιδείας διά της προσαρμογής της, άπό άπόψεως μορφωτικών άγαθών, πρός τάς συγχρόνους έπιδιώξεις, ίδία τών Φυσικών έπιστημών καί ή όργάνωσις σχολείων Μ. Παιδείας πρακτικού τύπου καί έπαγγελματικών τοιούτων, τά όποία θά ίκανοποιήσουν καί θά έξυπηρετήσουν τάς έπιδιώξεις της έλληνικής Νεότητος, είς τρόπον ώστε νά άποφευχθή ή τόσον έπιζήμια διά τό Κοινωνικόν σύνολον δημιουργία διανοητικού προλεταριάτου, είναι έργον μεγίστης κοινωνικής καί έθνικής σημασίας τήν πραγματοποίησιν τού όποίου σείς έπιτύχατε Κύριε Ύπουργέ.»

Έν συνεχεία άφού έκαμε άνασκόπησιν καί άπολογισμόν τών έπιτευγμάτων είς τήν Παιδείαν συνέχισεν:

«Πολύ όπέρτερον όμως έπίτευγμα κατ' έμέ είναι τούτο, ή άπαλοθοῦσα καί παγωθεῖσα πλήρης ψυχική άπαφή καί ένότης έκπαιδευτικών καί πνευματικών κατευθύνσεων Ύπουργού Παιδείας καί Διδασκάλων. Τό έπίτευγμα τούτο όφείλεται είς τό γεγονός ότι χάρις είς την διακρίνουσαν όμάς όξείαν άντίληψιν έπετύχατε νά συλλάβητε εύθύς έξ άρχής έν τή όλότητί των τά άπασχολούντα τήν χώραν μας έν γένει έκπαιδευτικά προβλήματα είς τά όποία έδώσατε τάς ένδεδειγμένας καί όρθάς λύσεις καί κατευθύνσεις.

Πέραν αύτών κατακτήσατε τήν διδασκαλικήν ψυχήν καί της έμπνεύσατε τό θάρρος, πίστην καί αίσιοδοξίαν διά τό έπιτελούμενον παρ' αύτής έργον καί έθέσατε σταθεράς καί μονίμους τάς βάσεις διά μίαν έλπιδοφόρον έκπαιδευτικήν οδρισιν.»

Έν συνεχεία ό κ. Λυμπέρης άνέπτυξεν τό έργον καί τά έπιτεύγματα τού Διδασκαλικού κόσμου της περιφερείας άτινα άνεποίησαν ζωηράν έντύπωσιν.

Τόν κ. Λυμπέρην διαδέχθη είς τό βήμα ό Ύπουργός κ. Γ. Βογιατζής. Άς παρακολουθήσωμεν πράγματι τόν όπέροχον καί γεμάτο στοργήν πρός τούς έκπαιδευτικούς λόγον του

«Άγαπητοί μου, θά ήθελα νά μέ θεωρήτε όχι προϊστάμενον άλλά συνεργάτην σας είς ένα εύγενέστερον έργον.

Όνειροπολώ τήν στιγμήν έκείνη καί είμαι βέβαιος ότι θά έλθη σύντομα πού στό πέρασμα τών Διδασκάλων καί γενικά τών έκπαιδευτικών όλοι θά σηκώνωνται είς ένδειξιν σεβασμού καί άγάπης.

Σείς έχετε τήν εύθύνην τών παιδιών μας καί οί γονείς σέ σάς στηρίζουν τήν έλπίδα νά τά έξοπλίσετε κατά τόν καλλίτερον τρόπον. Λέγοντας δέ έξοπλισμόν έννοώ όχι μόνον τάς γνώσεις άλλά καί τήν προσωπικήν διαμόρφωσιν τού χαρακτήρος καί όλα έκείνα πού θά τό κάνουν ίκανό νά άντιμετωπίσουν τήν ζωήν καί νά είναι συγχρόνως χρήσιμοι άνθρωποι.

Άγαπητοί μου φίλοι βλέπω σήμερα στήν χώρα μας ένα μεγάλο έλπιδοφόρο μήνυμα πού προέρχεται άφ' ένός μέν άπό τό διαρκώς όγκούμενον ένδιαφέρον τών γονέων διά τήν Παιδείαν άφ' έτέρου δέ άπό τό ότι χιλιάδες Διδάσκαλοι καί έκπαιδευτικοί ξεκινούν μέ νέα έφεσι διά μίαν μεγαλυτέραν συμβολήν είς τήν πνευματικήν άνάπτυξιν τού λαού μας ή όποία μέ τήν έκ παραλλήλου άναπτυσσομένην είς όλους τούς οικονομικούς τομείς της έθνικής μας δραστηριότητος πρόοδον ταχέως συνθέτουν τήν εικόνα μιάς Έλλάδος πνευματικής καί όλικώς όπερτέραν της χθές.»

Έν συνεχεία ό κ. Βογιατζής άφού άνέπτυξε τήν συμβολήν τών Διδασκάλων είς τήν πνευματικήν καί πολιτιστικήν προσπάθειαν της όπαθρου είς τινα άποστροφήν τού λόγου του είπεν τά έξής:

«Γνωρίζω ότι έχετε άτομικά προβλήματα. Ή κατεύθυνσις είς τό Ύπουργείον Παιδείας τήν όποίαν έχαράξαμε είναι ότι κάθε θέμα πρέπει νά άντιμετωπίζεται μέ στοργή,

Διότι πιστεύω καί έχω διαπιστώσει ποτέ δέν προτάσσει τό άτομικόν του συμφέρον.»

Τούς πράγματι γεμάτο στοργής καί κατανοήσεως διά τό έργον τού Διδασκάλου λόγους τού Ύπουργού μέ συγκίνησιν άδέχθη ό Διδασκαλικός κόσμος.

Έν συνεχεία ό κ Βογιατζής άφού άνέφερε τά μέτρα τά όποία προβλέπει διά τήν περαιτέρω έπιμόρφωσιν τού Διδασκάλου ώστε νά καταστή τέλειος ώς είπεν, έχαιρέτισεν τόν έκπαιδευτικόν κόσμον καί ηύχήθη έπιτυχίαν τού συνεδρίου.

Έν συνεχεία ό κ. Βογιατζής άνήρυξεν τήν έναρξιν τών έργασιών τού συνεδρίου τών Προέδρων Δήμων καί Κοινοτήτων της περιφερείας Ίστιαίας.

Είς τόν βορυσήμαντον λόγον του τόν όποίον έξεφώνησεν άνέπτυξε είς σαφή καί έμπεριστατωμένον άπολογισμόν τόν έπιτελούμενον άνευ προηγουμένου, ώς τόν έχαρακτήρισεν, οίκονομικοτεχνικόν όργασμόν είς όλην τήν χώραν, δστις είναι έκδηλος άπό τήν άνοδον τού βιοτικού έπιπέδου τού λαού μας ό όποίος σέ σύντομο χρονικό διάστημα μέ τήν άνοδικήν πορείαν πού έχομεν θά πορθή νά κατατάσσεται είς τούς όπο αναπτύκτους λαούς.

Ι. Χ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΔΙΕΘΝΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΝΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ΤΗΣ "ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ,, W.C.O.T.P.

Τού κ. Θ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ, δ. φ
Δ)ντού Παιδαγωγικής Άκαδημίας Ρόδου

Τό κυριώτερο όφελος πού άποκομίζει κανείς άπό τά μεγάλα διεθνή παιδαγωγικά συνέδρια, σάν κι' αύτό πού έγινε έφέτος στήν Όλλανδία, δηλαδή τό συνέδριο της «*Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας τών Όργανώσεων τών Έκπαιδευτικών*», μέ πάνω άπό τούς έπτακόσιους συνέδρους, οί όποίοι άντιπροσώπευαν τέσσαρα έκατομμύρια Διδασκάλους καί Καθηγητάς άπό κάθε γωνιά τού κόσμου, τό κυριώτερο όφελος λέγω, είναι *ή τόνωσις τού ήθικού τού κάθε έκπροσώπου γιά τό έργο του*, ώς έκπαιδευτικού καί *ή άλόδεια μεγαλύτερη πίστις του στήν δύναμι της παιδείας*.

Τοιώνται πραγματικά τό ήθικό μας, όταν ξεδρωμε δτι δέν εμεθα μόνοι, δταν άναλογιζώμεθα πώς τόσοι άλλοι μαζί μας μοχθούν γιά «τόν άγώνα τόν καλόν», καί γίνεται βαθύτερη καί πλατύτερη ή πίστις μας, δταν σκεφθούμε δτι τίποτε δέν μπορεί νά πάη καλά στόν κόσμο αύτόν χωρίς τή συμβολή καί συμπαράστασι της Παιδείας.

Μέ τή βοήθεια τώρα αύτών των βασικών κινήτρων: τήν άναπτέρωσι τού ήθικού μας (τήν αίσιοδοξία, μ' άλλα λόγια, γιά τό έργο μας) καί τήν πίστι μας στή μεγάλη άποστολή της παιδείας σχετικά μέ τό καλό, μέ τήν πρόοδο (τήν πραγματική) της άνθρωπότητος, ό έκπαιδευτικός κλάδος θά κατορθώση όχι μόνον τά όψηλά καί άπαραίτητα γιά κάθε κοινωνία ίδανικά του νά πραγματοποιήση, άλλ' άκόμη καί τή θέσι του, τήν τόσο δυστυχώς χαμηλή σήμερα στήν κοινωνία, νά βελτιώση σέ βαθμό σημαντικό. Γιατί δσο καλλίτερα έκτελούμε, έμείς οί έκπαιδευτικοί, τό καθήκον μας, τόσο άποδοτικώτερη γίνεται ή έργασία μας. Καί άποδοτικώτερη Παιδεία σημαίνει δυνάμωμα, μέστωμα, όφελος έθνικό, κοινωνικό, συνολικό.

Ό τρόπος αύτός είναι τό ίσχυρότερο δπλο τού έκπαιδευτικού. Όπλο είρηνικό, χριστιανικό, άνώτερο καί πολιτισμένο. Είναι άκόμη άνάλογο μέ τήν οδσία της μεγάλης μας άποστολής. Μέ τό μέσο αύ ό ύπάρχει περισσότερη πιθανότης, νομίζω, ν' άνανήψη ή κοινωνία μας, καί μαζί της νά συνέλθη καί ή πολιτεία καί νά σταματήση ή παραγκώνισις τού κλάδου μας. Γιατί πραγματικά ντραπόμαστε νά ποδμε τί παίρνουμε, πώς ζοδμε, δτι είμαστε δποχρεωμένοι γιά ν' άντιμετωπίσωμε τίς άνάγκες μας, κυρίως ώς οίκογενειάρχες, νά καταναλίσκωμε τή δραστηριότητά μας καί τίς δυνάμεις μας σέ άλλότρια, είς βάρος της ύγείας μας, της σωματικής καί ψυχικής, καί τό χειρότερο, είς βάρος της έθνικής μας προόδου.

Ένα άλλο δεύτερο όφελος, πού μετοξύ άλλων πού θ' άναφέρωμε σ' αύτό τό άρθρο καί πού παρέχουν τά διεθνή παιδαγωγικά συνέδρια στούς συμμετέχοντας, μέ τρόπο ένεργό καί έναργό, είτε στή συζήτησι τήν ώρα τών συνεδριάσεων, είτε μέ τίς διάφορες έπαφές τους σέ άλλες εύκαιρίες, είναι ή *ένημέρωσις τών συνέδρων* πάνω στήν έκπαιδευτική κατάστασι καί κίνησι σέ δλο τόν κόσμο καί σέ δλες σχεδόν τίς βαθμίδες της έκπαιδεύσεως.

Άν καί κάτι παρόμοιο συνήθως συμβαίνει σέ δλα τά διεθνή παιδαγωγικά συνέδρια, αύτό ίσχύει ίδιαίτερα γιά τήν «Παγκόσμια Συνομοσπονδία τών Όργανώσεων τών Έκπαιδευτικών» (WCOTP), γιά τό λόγο δτι, πρώτα πρώτα, ή Συνομοσπονδία αύτή άπαρτίζεται άπό τήν ψυχή της Παιδείας, πού είναι οί έκπαιδευτικοί, δεύτερο, γιατί τά μέλη της προέρχονται άπό δλο τόν κόσμο καί τρίτο, τό σπουδαιότερο άπό δποψι δραστηριότητος, γιατί δέν περνά έβδομάδα χωρίς κάποιο παρακλάδι της νά συνεδριάζη σέ κάποια γωνία της γής καί νά συζητή γιά φλέγοντα ζητήματα της παιδείας πού άφοροδν δλόκληρο τό έκπαιδευτικό οίκοδόμημα.

Γιά ν' άποδείξωμε τά παραπάνω δέν έχομε παρά νά ρίξωμε μιά ματιά στό πρόγραμμα τού έφετεινού συνεδρίου της «Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας τών Όργανώσεων τών Έκπαιδευτικών» στό Άμστερνταμ.

1) Τό έπί μέρους συνέδριο γιά τήν Στοιχειώδη Έκπαίδευσι.

2) Τό έπί μέρους συνέδριο γιά τήν Μέση Έκπαίδευσι.

3) Τό έπί μέρους συνέδριο γιά τίς Άνώτατες Παιδαγωγικές Σχολές.

4) Τό έπί μέρους συνέδριο γιά τήν Ύγεία, Σωματική Άγωγή καί Ψυχαγωγία.

5) Τό έπί μέρους συνέδριο γιά τήν Έπιμόρφωσι τών Ένηλίκων (έφέτος έγινε στόν Καναδά).

6) Τήν Έπιτροπή Είδικής Έκπαιδεύσεως (Άνωμάλων, καθυστερημένων, άναπήρων).

7) Τήν Έπιτροπή Έκπαιδεύσεως στίς άγροτικές περιοχές.

8) Τήν Έπιτροπή Τεχνικής καί Έπαγγελματικής Έκπαιδεύσεως.

9) Τήν Έπιτροπή Έκπαιδευτικού περιοδικού Τύπου.

10) Τήν Έπιτροπή Έκπαιδεύσεως στήν Άσία.

11) Τήν Έπιτροπή Έκπαιδεύσεως στήν Άφρική.

12) Τήν Έπιτροπή Έκπαιδεύσεως στήν Νότιο (Λατινική) Άμερική.

13) Τήν Έπιτροπή Σχέσεων «Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας» μετ' άλλων μεγάλων διεθνών Όργανισμών (τού Όργανισμού Ήνωμέν. Έθνών, τής Ούνέσκο, τής Διατροφής καί Γεωργίας, τής Βοηθείας τού Παιδιού, τής Παγκόσμιας Ύγείας κλπ.).

14) Τό κύριο συνέδριο της «Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας» δπου συγκεντρώνεται δλη αύτή ή έργασία μέ είδικό κάθε χρόνο παιδαγωγικό θέμα συζητήσεως.

Έάν στίς παραπάνω μόνιμες έπιτροπές καί στά συμβούλια καί συνέδρια προσθέση κανείς καί τίς *έκτακτες έπιτροπές*, δπως π.χ. είχαμε πάρυσι γιά τούς έκπαιδευτικούς πρόσφυγες άπό τήν Άνατολική Γερμανία, γιά τή μισθοδοσία τών Ίαπώνων έκπαιδευτικών, γιά τίς σχέσεις της «Παγκόσμιας Συνομοσπονδίας» μέ τούς έκπαιδευτικούς τούς δπισθεν τού παραπετάσματος κλπ. τότε μπορούμε νά φαντασθούμε πόσο άρτια ένημερώνεται κανείς πάνω στά παγκόσμια ζητήματα της Παιδείας άπό τήν συμμετοχή του σέ μιά τέτοια όργάνωσι κυρίως άπό τήν παρουσία του σ' ένα τέτοιο συνέδριο, χωρίς ν' άναφέρω τίς προσωπικές έπαφές μέ άντιπροσώπους άπό δλο

ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΕΠΟΥΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΜΟΥ:

"ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ,,

Τοῦ κ. ΔΗΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ, Διδ)λου Τούμπα—Παιονίας

..... Ὁ τόπος βουΐζει ἀπό τά κατόνια μας, ὁ Μορόβας εἶναι κοντά καί τόν κτυποῦν ἀλόπητα. Στήν κοιλάδα τῶν Κομνηνάδων καί στή Διποταμία βαζει τό βαρύ μας. Εἴμαστε πιά κοντά στό μέτωπο, μά δέν ξεύρουμε πότε καί ποῦ θά λάβωμε μέρος. Ἀργοῦμε ἀκόμη καί οἱ νίκες τῶν δικῶν μας καί οἱ αἰχμάλωτοι ποῦ κουβαλοῦν μᾶς ἐνθουσιάζουν καί κανείς δέν φοβᾶται νά πᾶμε μπρός....

Εἶναι τρομερό τό φαινόμενο τῆς πείνας στό τάγμα μας. Οἱ στρατιῶτες κι' οἱ ἀξιωματικοί ἔχουν ἀλλάξει ὄψι, μερικοί ἔχουν γίνει ἀγνώριστοι, ὅλοι σχεδόν, γιατί ἀπό τήν πεῖνα παραμελοῦν ἐντελῶς τόν ἑαυτό τους: ἄπλυτοι, ἀκτένιστοι, ἀξύριστοι, καπνοί τόν κόσμο, γιά τίς ὁποῖες ὡμίλησα ἤδη.

Εἶναι ἄραγε σπουδαῖο νά εἴμεθα ἐνημερωμένοι γιά τό τί γίνεται στίς ξένες χῶρες σχετικά μέ τήν Παιδεία, ἐφ' ὅσον ἐμεῖς τονίζομε ἰδιαίτερα τή σημασία τῆς *Ἐθνικῆς Ἀγωγῆς;*

Θά ἦταν περιττό, νομίζω, νά συζητήσωμε κάν τό σημεῖο αὐτό μέ τήν καταπληκτική σήμερα τεχνική πρόοδο καί μέ τά σύγχρονα μέσα ἐπικοινωνίας μεταξύ τῶν διαφόρων λαῶν τοῦ κόσμου. Γιατί ὅ,τι δή τότε καί ἄν συμβῆ σέ ὁποιοδήποτε σημεῖο τῆς ὑφηλίου γίνεται αὐτοστιγμεί σχεδόν γνωστόν σέ ὁλόκληρο τόν ἄλλο κόσμο. Ἔτσι εἴτε τό θέλομε, εἴτε ὄχι, συνειδητά καί μή, ἐπηρεάζεται ὁ ἕνας ἀπό τόν ἄλλο.

Ἔπειτα, ἡ πεῖρα τοῦ ἑνός χρησιμεύει στόν ἄλλο. Πρῶτα - πρῶτα, γιά νά μή ἐπαναλάβωμε ἄδικα καί ἄσκοπα τά σφάλματα τῶν ἄλλων προχωροῦμε μέ μεγαλύτερο ρυθμό καί βαδίζομε κατ' αὐτόν τόν τρόπο πάνω σέ ἀσφαλέστερο ἔδαφος. Ἔτσι ἡ πρόοδος, ἡ ὁρθή καί ἀνυψωτική, ἐπέρχεται συντομώτερα. Αὐτό γίνεται σέ κάθε ἐπιστήμη καί σέ κάθε ἐκδήλωση τῆς ζωῆς. Γιατί νά μήν ἰσχύη καί στήν Παιδαγωγική Ἐπιστήμη καί τήν Παιδεία γενικά;

Τρίτο, ἐκτός ἀπό τίς ἰδιότυπες φυλετικές καί κοινωνικές μας διαφορές, ἐκτός ἀπό τίς ἐθνικές μας, τίς γερές βέβαια παραδόσεις, ποῦ πολύ θά πρέπει νά διαφυλάττωμε σάν κόρη ὀφθαλμοῦ, καί οἱ ὁποίες (διαφορές καί παραδόσεις) μᾶς ξεχωρίζουν ἀπό τούς ἄλλους, ὑπάρχουν καί στήν παιδεία, ὅπως συμβαίνει σέ ὅλες τίς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς μας, καί πολλά τά κοινά προβλήματα μέ τούς ἄλλους λαούς. Ἐπομένως γνωρίζοντας καί ἐπικοινωνώντας μέ τούς ἄλλους κατατοπιζόμεθα καλλίτερα πάνω σ' ἕναν σημαντικώτατο ἀριθμό ἀπό τά προβλήματα τῆς Παιδείας.

Τέλος, μέ τή σύγκρισί μας ποῦ κάνομε μέ τούς ἄλλους, γνωρίζομε καλλίτερα τόν ἑαυτό μας, ἀνακαλύπτομε τά πλεονεκτήματα καί τά μειονεκτήματά μας μέ τρόπο πιό ἀντικειμενικό, δηλαδή, πιό συστηματικό. Ἔτσι καλλιεργοῦμε γιά τό δικό μας, ἐθνικό καλό, τά πρῶτα καί προσπαθοῦμε μέ κάθε σωστό μέσο ν' ἀτροφήσουν τά δεύτερα, τά ἀδύνατα δηλαδή σημεῖα, στήν ἐκπαίδευσί μας. Δέν θεραπεύομε ἄραγε κατ' αὐτόν τόν τρόπο τήν Ἐθνική μας Ἀγωγή;

μένα τά ροῦχα στή φωτιά, φειριασμένοι, ἀγνώριστοι στή δυστυχία τους. Κι' ὅμως ἐπιμένουν νά κρατοῦν τίς θέσεις των περιμένοντας κάθε στιγμή τά τρόφιμα, ποῦ δέν ἔρχονται ἢ ἔρχονται ἀργά καί λίγα. Μοιράστηκαν π. χ. ἀπό ἕνα ἢ καί μισό σῦκο, μετρημένα σπειριά φασόλια καί ρόζι, 1|4 γουλᾶς κονιάκ κ.λ.π. Σάν τό πολυτιμότερο πρᾶγμα κρατοῦσαν καί μάζευαν ὁπουδήποτε τά σπειριά οἱουδήποτε καρποῦ ἢ τά ψίχουλα καί ἄλλα τρόφιμα καί σάν τό πολυτιμότερο ἀγαθό ἔκαναν ἡ δεχόταν ὡς δῶρον ἕνα ἐλάχιστο ἀπ' αὐτά. Τί φέρνει ὁ πόλεμος! Τί ἔχει καί τί δέν ξέρει ὁποιος ἀπό πίσω φώναζε τά «ζήτω», ἐνῶ ὁ ἴδιος ὁ νικητής δέν εἶχε τή δύναμι νά τό πῆ!.....

Εἶδα στρατιῶτες νά δίνουν ἀρκετά χρήματα ἢ καί ροῦχα τους, μέ κίνδυνο νά κρυώσουν, γιά λίγα σπειριά ἁραποσιτιοῦ.....

Ἐκεῖνο ποῦ εὐχόμουν σ' αὐτά τά μέρη ἦταν νά μή τραυματιστῶ ἢ ἁρρωστήσω, γιατί φοβόμουν τή διακομιδή. Κουβαλοῦσαν ἀπό τήν πρώτη γραμμή τούς τραυματίες πάνω σέ ζῶα ἢ σέ φορεῖα κι' ἔκαναν μιά καί πλέον ἡμέρα ἕως ἐδῶ στό χειρουργεῖο, μέσα σ' ἄγρια μέρη, παληόβρομους γεμάτους ἀνυπόφορη λάσπη καί νερά καί χιόνια καί κρῦα. Κινδύνευε κανείς νά πεθάνη μεταφερόμενος μ' αὐτές τίς συνθῆκες....

Χάσαμε τό δρόμο. Ὅπου κι' ἂν στρέφωμε, ἂν καί βρισκώμαστε πάνω στό δρόμο, δέν τόν βρίσκουμε ἢ τόν βρίσκουμε κι' ἀμέσως τόν χάνουμε, ἢ βαδίζουμε κανονικά καί δέν τό καταλαβαίνουμε καί φωνάζει ὁ ἕνας στόν ἄλλον, ἀνάβουμε σπίρτα καί σπαρματσέτα, διπλωνόμαστε σ' ἀγκαθωτούς ἢ ἄλλους θάμνους, πηδοῦμε χαντάκια, πέφτουμε ἀπό βράχους, κτυποῦμε σέ πέτρες, γλυστροῦμε ἢ πέφτουμε σέ λάσπες καί πολύ - πολύ ἀργά ἀναβαίνουμε....

Ὅσο ἀναβαίνουμε τόσο τό χιόνι γίνεται πυκνότερο καί τά δέντρα λιγοστεύουν καί στό τέλος χάνονται. Τό χιόνι τώρα δέν μπορεῖ νά μετρηθῆ. Μέσα σέ μιά χαράδρα, καθώς περνοῦσαμε, ἔβαλα γιά δοκιμή τό ραβδί μου καί δέν βρῆκε γῆ ἂν καί μπῆκε ὅλο μέσα στό χιόνι, περίπου 2 μέτρα.... Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἀέρας φυσοῦσε τρελλός καί ἡ κατάστασις ὅλων μας καί κυρίως τῶν στρατιωτῶν ἦταν τραγική. Ἔτρεχαν σάν τρελλοί κι' ἔκλαιγαν σάν μικρά παιδιά ζητῶντας ἔλεος ἀπό μᾶς (στήν Τρεμπεσίνα). Τί νά τούς κάνωμε!... Ἡ ἀντάρα ἦταν τόσο πολύ πυκνή καί τό χιόνι εἶχε τόσο πολύ ὀφωθῆ καί σκεπάσει τά πάντα, ποῦ δέν ξεύραμε ποῦ νά πᾶμε· φωνή πουθενά δέν ἀπαντοῦσε στίς φωνές μας· ὅλοι τους εἶχαν ἀμέσως κατεβῆ καί μέ ὑπεράνθρωπη προσπάθεια ἄνοιγα πρῶτος τό δρόμο καί πολλές φορές ἔπεφτα ἔως τήν ὀσφύ μέσα, ἂν καί διάλεγα τίς κορυφογραμμές. Δυό μέτρα μπροστά μας δέν βλέπαμε, τά πάντα κατάλευκα καί νόμιζα πώς βρίσκομαι σ' ἄλλον κόσμο, μέσα σέ σύννεφα παχειά....

Βροχή ἔπεφταν ὁλόγυρά μου οἱ χειροβομβίδες καί μέ θάμπωναν, στό φῶς του δέ φαινόταν οἱ ἀγωνιζόμενοι στρατιῶτες. Μερικοί δέν εἶχαν φθάσει στήν πρώτη γραμμή καί γύρισα πιό πίσω. Τούς βρῆκα πεσμένους μέ τά μοῦτρα στή γῆ νά κρύβωνται.... Οἱ Ἰταλοί δέν κινοῦνται ἀπό τίς θέσεις τους κι' οἱ χειροβομβίδες δέν τελειώνουν. Τίς ρίχνουν μέ τά δυό χέρια κι' ἀκοῦω νόρω μου κλάματα καί φωνές, ἀρχίζουν οἱ στρατιῶτες μας νά τρέχουν πρός τά πίσω· γυρνῶ νά τούς συγκρατήσω καί δίπλα ἀπό μιά βελανιδιά νιώθω ἕνα δυνατό πόνο στήν πλάτη, σάν μιά πολύ δυνατή γροθιά!.... Μόλις πάτησα στήν πόρτα τοῦ σταθμοῦ ἐπιδέσεων καί εἶπαν πώς εἶμαι ἀξιωματικός τραυματίας, ἀμέσως ἕνας ξένος γιατρός μέ πῆρε νά μέ δέση. Καθώς ἀνασήκωσα τά ροῦχα μου κι' ἔβγαλα μερικά κι' ὕστερα ὅλα φάνηκαν καί μπρός οἱ ματα (πίσω τά εἶχα πιάσει) — Διαμπερές τραῦμα, λέει ὁ γιατρός καί γώ χαμογέλασα μέ πίστι καί πεποίθησι πώς δέν θά κάθω τίποτα καί θάναι μεγαλύτερη ἡ τιμή γιά μένα....

Πήγαμε γελαστοί καί πολεμήσαμε μέ τόν ἐχθρό τῆς πατρίδος καί τίς τόσες τοῦ πολέμου στερήσεις καί κακουχίες. Ποιός μᾶς ἔδωσε τή δύναμη κείνη; Ποῦ βρήκαμε τήν τόση ἀντοχή στά νεῦρα καί στό κέφι;....

Ἐρριχνόμαστε τυφλά στόν κίνδυνο παρορμώμενοι ἀπό ἕνα ἰσχυρό συνειδητό ἢ καί ὑποσυνείδητο ἀγωνισμό, μή δηλ. φανοῦμε κατώτεροι τῶν προγόνων ἢ τῶν συναδέλφων καί συνεργατῶν; Ἡ μορφή τῆς Πατρίδος καί ἡ δύναμι τῆς πίστεως καί τῆς Θρησκείας μᾶς ἐμψύχωναν τόσο;... Πάντως εὔκολα κανείς ἐκεῖ μπορεῖ ν' ἀναδειχτῆ ἀνώτερος ἑαυτοῦ καί οἱ ἄλλοι νά τόν ὀνομάσουν ἥρωα καί οἱ μετέπειτα νά τοῦ στήσουν ἀνδριάντα, χωρίς βέβαια ν' ἀποβλέπη σέ τέτοιες τιμές πράττοντας ὅ,τι πράττει, τό ὁποῖον τοῦ ὑπαγορεύει μιά ἐσωτερική φωνή, μιά ἀκαθόριστη κι' ἀκατονόμαστη παρόρμησι πρός ἐκεῖνο ποῦ νομίζει πρέπον καί καλό.

Ὅλοι μέ μιά ψυχή καί μιά καρδιά βαδίζουν στήν ἐκμηδένισι τοῦ ἐχθροῦ, στήν κατατρόπωσί του, τόν ἐξευτελισμό του, στή Νίκη, στό Θάνατο. Πᾶνε ἀγέλαστα, γελαστά, μέ ὁρμή μυθική ἐνῶ ξέρουν πῶς τούς περιμένει ὁ θάνατος, ποῦ ἐνεδρεύει σέ κάθε βῆμα καί τούς ἔρχεται ἀπό θάλασσα καί στεριά κι' ἀπό τόν ἀέρα ἀκόμα! Ὅμως ἐκεῖ! Ἀδελφωμένα τά παιδιά ὅλα, ἀγαπημένοι οἱ ἄνδρες σάν πραγματικά παιδιά τοῦ ἰδίου πατέρα ὁρμοῦν μέ τή λάγχη γιατί τά πολεμοφόδια ἐξαντλήθησαν καί ὁ ὑπέρτερος σ' ὅλα ἀντίπαλος χάνεται, σαρώνεται στό φόσημά τους! Μοιράζουν μαζύ τή γαλέττα καί τό λίγο νερό, τή μιά κουβέρτα καί τό μισό τσιγάρο, κοιμοῦνται ἀγκαλιά καί ξυπνοῦν στό σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ ἢ στό σάλπισμα τῆς ἐφόδου γιά νά ταξιδέψουν καί μαζύ στόν ἄλλο κόσμο!... Ὁ θάνατος χάνει ἐδῶ τή δύναμή του. Κανείς δέν τόν φοβᾶται. Τά θηρία τοῦ ὁλέθρου ἀπό παντοῦ νυχθημερόν οὐρλιάζουν διψασμένα γιά σάρκες, τά αἵματα κυλοῦν σέ ποταμάκια κι' δμως τά χείλη τοῦ τραυματίου ἢ τοῦ νεκροῦ ἀνοίγουν σέ χαμόγελο... Αἰώνια Πατρίδα! Ὡραία λεβεντογέννα Ἑλλάδα. Εἶσαι ἄξια πολύ καλύτερης τύχης! Καί ὅμως!

Διανεμόμενος συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § 1 τοῦ Α. Ν. 1092/1938:

Ἐκδότης: Διδ. Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος

Πρόεδρος:

ΠΑΝΑΓ Π. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰωνίων νήσων 15 — Ὑμηττός

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:

ΚΩΣΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ — Ἡλίου 16

ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ

Παιδιά προικισμένα ἀπό τήν φύση, μέ μεγάλες ψυχικές ἀρετές καί σπάνια χαρίσματα, ἂν φυσικά ἀνατραφοῦν καί σ' ἀνάλογο οἰκογενειακό, κατά πρῶτο λόγο, περιβάλλον, ἀνωρίς καί πολύ ἀνωρίς πολλές φορές, γίνονται ἀντικείμενα συμπαθείας, προσοχῆς, ἀλλά καί θαυμασμοῦ ἀκόμα.

Πόσες φορές ἀλήθεια ὁ Δάσκαλος δέν βρέθηκε μ' ἔκσταση μπροστά σέ τέτοιες ἀτομικότητες, σέ παιδιά ποῦ ξεχώριζαν αἰσθητά στήν τάξη τους κι' ἔδιναν ἀδιάψευστα τή διαβεβαίωση γιά μιά ἐντυπωσιακή τους ἀνέλιξη καί ἂν γένει εὐδοκίμησή τους στή ζωή! Κρίνονται, κατά κοινή ὁμολογία, ἄξια ἐνθαρρύνσεως καί ὑποστηρίξεως, γιά ν' ἀνέβουν στίς βαθμίδες τῆς ἀξιολογικῆς κλίμακος, ποῦ ἡ ἐσωτερική των, κυρίως, δύναμη τά ὡθεῖ. Ὄχι σπάνια, ὅμως, τά παιδιά αὐτά, λόγῳ οἰκονομικῶν δυσχερειῶν μένουν στό χωριό, κοντά στούς δικούς των, βαδίζοντα στά πατροπαράδοτα ἀχνάρια...

Εἶναι οἱ ἀδικημένοι τῆς ζωῆς, εἶναι τά «θαμένα ταλέντα» ὅπως συνήθως τ' ἀποκαλοῦν. Καί γι' αὐτά μέν ἴσως ἡ ὁποιαδήποτε ἀπασχόληση νά εἶναι ἀποδοτική καί εὐχάριστη. Ἡ κατάλληλη ὅμως ἐκλογή, γιά τήν κατάληψη τῆς κατάλληλης θέσεως, δέν γίνεται δυστυχῶς. Καί τοῦτο ἐπί ζημίᾳ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Ἔτσι παρουσιάσθηκε ἡ ἀνάγκη ὄχι μόνο τῆς ἀναγνωρίσεως ἴσως δικαιωμάτων, μεταξύ τῶν παιδιῶν τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων, ἀλλά καί τῆς ἐφευρέσεως ὑπό τῆς πολιτείας τῶν ἀπαραιτήτων ἐκείνων μέσων, τῶν ὁποίων ἔχουν ἀνάγκη οἱ ἄξιοι αὐτοί ὑποστηρίξεως «ταλαντοῦχοι».

Κι' εἶναι ἀλήθεια πῶς καί στόν τομέα αὐτό βλέπουμε τήν ἰδιωτική πρωτοβουλία, ἐκείνον ποῦ διακατέχεται ἀπό ὑψηλά ἀνθρωπιστικά συναισθήματα, νά ἀνταποκρίνεται ὅσο ἀξίζει. Κι' ἐδῶ ὁ ὀβολός τῆς χήρας προσφέρεται, διατίθεται καί μεταβάλλεται σέ μεγάλη ἀξία. Ἀπό 'δῶ ξεκίνησε καί ὁ ἐπίσημα ἀναγνωρισμένος κρατικός ὀργανισμός, γιά τήν συστηματική παρακολούθηση τῆς μαθητευόμενης νεολαίας καί τῆς ἐνισχύσεως τῶν ἀξίων καί ἱκανῶν, ἀλλά φτωχῶν εἰς ὑλικά μέσα.

Γιατί πίστεψε καί πιστεύει καθένας μας πῶς τότε μόνο εὐημερεῖ μιά κοινωνία ὅταν τά μέλη αὐτῆς, ἐπιδιδόμενα σέ μιά εὐγενῆ ἁμίλλα γιά τήν κατάληψη καθοιασδήποτε κοινωνικῆς θέσεως, εὑρίσκουν τά ἴδια μέσα καί τά αὐτά κριτήρια, σ' ἕνα ἀνάθεμτο καί ἀδιάβλητο τρόπο ἐπιλογῆς.

Ἔτσι διοργανώθηκε τό ἔθρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν (Ι. Κ. Υ.) καί δυνάμωσε ἀργότερα, μποροῦμε νά ποῦμε, μέ τό Νόμο 1825|51. Καί ὡς ἦταν φυσικό ἐμπνευστής τοῦ Νόμου αὐτοῦ, δέν ὑπῆρξε παρά ἄνθρωπος, βγαλμένος ἀπ' τή μεγάλη μᾶζα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ζυμωμένος στή φτῶχεια (γνωστός στόν ἐκπαιδευτικό κόσμο).

Ἀργότερα, ἀναγνωριζομένης τῆς μεγάλης σπουδαιότητος τῶν ὑποτροφιῶν, βγῆκε κοινή ἀπόφαση τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας, Οἰκονομικῶν καί Συντονισμοῦ, ἡ ὁποία κοινοποιήθηκε διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 37670|132|60 ἐγκυκλίου τοῦ Σου Ὑπουργείου Ἐθν. Παιδείας. Κι' αὐτή προσέφερε θαρραλέα μιά σημαντική ὑπηρεσία στή μέση ἐκπ)ση καί κατ' ἐπέκταση στό Ἔθνος μας.

Πρόθεση συνεπῶς τῆς ταπεινότός μας δέν εἶναι νά ὑπογραμμίση, ἔστω, τήν χρησιμότητα τοῦ Ι. Κ. Υ. Φτάνει νά γίνη ἀντιληπτό πῶς μόνο ἐκεῖ ποῦ τό Κράτος φαίνεται δίκαιο καί παρέχει σ' ὅλους τά αὐτά μέσα

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

(Νηπιαγωγὸς Σκρᾶ)

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ἐγεννήθη ἐν τῇ χωρίῳ Σκρᾶ—Πιερίας κατὰ τὸ ἔτος 1910. Ἀνετράφη μετὰ τῶν δύο ἐτέρων ἀδελφῶν της ἐθνικοφρόνως παρὰ τῶν γονέων της, οἵτινες ποικιλοτρόπως ἀντέδρασαν εἰς τὰ σχέδια τῆς Βουλγαρικῆς προπαγάνδας καὶ τῆς Ρουμανικῆς τοιαύτης. Ὁ πατήρ της ἰδίως, ὁ «Παπαθανάσης», ὑπῆρξεν εἷς ἐκ τῶν ἐπιδειξάντων πλουσίαν ἐθνικὴν δρᾶσιν κατὰ τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα.

Ἀποφοιτήσασα τοῦ Διδασκαλείου Νηπιαγωγῶν Ἐδέσσης κατὰ τὸ σχολ. ἔτος 1926—27 διωρίσθη Νηπιαγωγὸς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν της πατρίδα Σκρᾶ, ἔνθα ὑπηρέτησεν ἀνελλιπῶς ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1930—31 μέχρι τῆς 13 Νοεμβρίου 1946, ἡμέρας καθ' ἣν ἐσφαγιάσθη.

Ἔχουσα πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς θέσεώς της ὡς Διδασκαλίσσης ἀκριτικῆς περιοχῆς δὲν περιωρίζετο εἰς τὸ κύριον ἔργον της ἀλλὰ διὰ τῶν λόγων, τῶν ἔργων καὶ τοῦ παραδείγματός της ἐφρόντιζε καὶ διὰταν τόνωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τῆς ἠνδρωμένης γενεᾶς καὶ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τῶν νεανίδων τοῦ χωρίου.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς ἀντέδρασεν εἰς τὰ σχέδια τῆς Ρουμανικῆς προπαγάνδας καὶ ἔλαβε σαφῆ θέσιν ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες ἀπηρνοῦντο τὰς ἐθνικὰς ἀξίας.

Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1945—46 μόνη ἡ ἀείμνηστος Νηπιαγωγὸς Παπαθανασίου ἔδιδε τὸ «παρὼν» εἰς Σκρᾶ φροντίζουσα νὰ διαπαιδαγωγῇ, ἐλλείψει ἑτέρων Διδασκάλων, ἐκτὸς τῶν νηπίων της καὶ τοὺς μαθητὰς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου εἰς τὴν πατρικήν της οἰκίαν μετὰ τὴν πυρπόλησιν τοῦ διδακτηρίου τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Τὴν 13ην Νοεμβρίου 1946 τὸ Σκρᾶ ἐβυθίσθη εἰς ἐθνικὸν πένθος. Ὁ Λόχος τοῦ Ταβουλάρη ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος ἐναντίον τῶν ελασυκομμουνιστοσυμμοριτῶν, οἵτινες ἐχρησιμοποίησαν τὴν προδοσίαν πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοτεινῶν σχεδίων των. Ὁ ἥρως Ταβουλάρης καιτοι ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ τὸν θάνατον ἐπροτίμησε νὰ συναποθάνῃ μετὰ τῶν στρατιωτῶν του

Ἐπηκολούθησαν συλλήψεις πάντων ἐκείνων οἵτινες ἀντέδρων εἰς τὰ σχέδια τῶν συμμοριτοκομμουνιστῶν καὶ τὴν 7ην μ. μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας 35 κάτοικοι τοῦ Σκρᾶ ἐλάμβανον θέσιν εἰς τὸ Πάνθεον τῶν Μαρτύρων.

Ἡ Νηπιαγωγὸς Παπαθανασίου μαρτυροῦσα ἔβλεπε τοὺς ὁμοχωρίους της ἀποθνήσκοντας εἰς τὴν «Ἐθνικὴν Χαράδραν».

Ἀπεσπῶντο αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς της, τὰ ὄνυχα της, ἡ μύτη της ἀλλ' ἡ ψυχή της ἔμενεν ἀκλόνητος. «Ζάτω ἡ Ἑλλάς» ἦτο ἡ συνεχὴς ὕμνος τῆς ἀπανθρώπως μαρτυρούσης. Ἀπεκόπησαν αἱ δάκτυλοι τῆς δεξιᾶς χειρὸς αἱ ὁποῖαι ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τὴν γραφὴν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τελευταία ἡ γλῶσσα της, διότι δὲν συνεμορφοῦτο πρὸς τὴν παραγγελίαν τῶν συμμοριτῶν νὰ ἀναφωνήσῃ ὑπὲρ τοῦ Κ.Κ.Ε. Ἡ Νηπιαγωγὸς Παπαθανασίου ἐτελεύτησεν ἐνδόξως τὸν βίον της; καὶ μετέβη ἀγογγύστως νὰ συναντήσῃ τὸν Μακεδονομάχον ἱερέα πατέρα της καὶ τὸν ὁπλαρχηγὸν ἀδελφόν της, τὸν σφαγέντα τὸ 1944.

Κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας τῆς 24ης Μαρτίου 1947 ἀπενεμήθη μετὰ θάνατον εἰς τὴν μαρτυρήσασαν Διδασκάλισσαν Βασιλικὴν Παπαθανασίου ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΥ.

για την ἐξύψωση ιών, ἠμπορεῖ νὰ καυχᾶται πῶς, καὶ ἡ τυχὸν ὀφειλομένη διάκρισις τῆς κοινωνίας εἰς τὰ ἔξεις κλπ. εἶναι δικαία. Ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἤθελαν καὶ ἐπιθυμία μας εἶναι νὰ δουμε καὶ τὰ ἀκόλουθα :

1) Νὰ ἐπακταθοῦν οἱ ὑποτροφίες, κατὰ τρόπον αἰσθητό, εἰς τοὺς ὑποψηφίους Διδ)λους. Τοῦτο νὰ γίνῃ περιοριζομένων τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν εἰς τὰς δύο Πανεπιστημιουπόλεις, δηλ. Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκης. Ἔτσι οἱ ὑποψήφιοι, π. χ. τῶν περιφερειῶν Ἀλεξανδρουπόλεως, Φλωρίνης κλπ., θὰ εἶχαν ὠφελείες ἐπὶ πλέον καὶ μόνο, ἂν κατηρχοντο πρὸς τὸ Κέντρο. (Κατὰ τὰ ἄλλα ἀποδεχόμεθα τὰ ὅσα γράφει ὁ συν. κ. Σ Ἀλεξάνδρου εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 442|30)9)60 φύλλον τοῦ Δ. Β) καὶ

2) Νὰ φθάσῃ τὸ Ι.Κ.Υ. καὶ μέχρι καὶ τὶς πρῶτες τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ν' ἀταλύνῃ τὶς τρυφερὲς ψυχὲς τῶν φτωχῶν ἀγροτοπαίδων, ποὺ ἀνάμεσα σὲ μόριες στερήσεις, μᾶς προκαλοῦν τὸν οἶκτο καὶ τὴ συμπόνοια. Ἂς κρύψῃ τὸ κράτος μας, ὅσο μπορεῖ, τὴ γύμνιτους. Ἂς δώσῃ τὰ στοιχειῶδη ἐφόδια ὥστε νὰ τ' ἀπολλάξῃ, τὰ ἀριστεύοντα αὐτὰ καὶ ἐξυπνότατα, ἀλλ' ἄπορα παιδάκια τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ἀπὸ τὸ βαρὺ συναίσθημα τῆ ἀπαξίας καὶ μειονεκτικότητος ποὺ τὰ κατατρώγει!... Ἡ συνταγματικὴ διάταξις, περὶ ὑπαλλαγῆς των ἀπὸ τὰ διδακτρα καὶ λοιπὰ τέλη, δὲν ἀρκεῖ, ὅταν δὲν ἔχουν τὰ μέσα ν' ἀγοράσουν οὔτε τετράδιο!...

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, θὰ εἴμαστε σὲ θέση νὰ πιστεύσωμε πὼς πράττομε μεγίστης παιδαγωγικῆς, ἐθνικῆς, ἀλλὰ καὶ χριστιανικῆς σπουδαιότητος ἔργο καὶ προάγομε τὶς ἀξίες, ἀπαραίτητη προϋπόθεση, γιὰ τὴν ἀνοδικὴ πορεία τῆς φυλῆς μας.

Νικ. Βιντζηλαίος

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Βραβεύσεως ἐκθέσεως περὶ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τῆς Διδασκαλίσσης ΒΑΣ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας δι' ἐγκυκλίου του γνωρίζει ὅτι συμψώνως πρὸς σχετικὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης τὴν 13ην Νοεμβρίου 1960 ἐπέτειον τῆς σφαγῆς ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν τῆς Διδασκαλίσσης ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ θὰ λάβωσι χώραν εἰς ΣΚΡΑ τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς ὁμωνύμου προτομῆς, ἥτις ἐφιλοτεχνήθη καὶ ἐτοποθετήθη δαπάναις τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ΣΚΡΑ, πρὸς δὲ ἀπεφασίσθη ἡ παρ' αὐτοῦ διάθεσις ποσοῦ δρχ. 4.500 διὰ τὴν βράβευσιν τῶν ἓξ καλλιτέρων ἐκθέσεων ἤτοι τριῶν τῶν μαθητῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τριῶν τῶν μαθητῶν Δημοτικῶν Σχολείων περὶ τοῦ ἔργου κλπ. τῆς ἐν λόγῳ ἡρωΐδος Διδασκαλίσσης.

Ἐν συνεχείᾳ παραγγέλλει ὅπως :

α) Τὴν 12ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. γίνωσιν εἰς τοὺς μαθητὰς ὅλων τῶν Σχολείων Μέσης καὶ Στοιχειώδους Δημοσίων καὶ Ἰδιωτικῶν ὁμιλίαι παρὰ τῶν Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων περὶ τοῦ ἔργου τῆς ἡρωΐδος.

β) Μετάσχωσι τῆς τελετῆς τῶν ἀποκαλυπτηρίων τὰ γειτονικὰ Σχολεῖα τοῦ ΣΚΡΑ καὶ

γ) Τὴν 14ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. διενεργηθῇ διαγωνισμὸς μεταξὺ τῶν μαθητῶν Ε' καὶ ΣΤ' τάξεως τῶν Δημοσίων καὶ Ἰδιωτικῶν Σχολείων Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν βράβευσιν τῶν 6 καλλιτέρων ἐκθέσεων μὲ θέμα «τὸ ἔργον, ἡ αὐτοθυσία, ὁ πατριωτισμὸς καὶ μαρτυρικὸς θάνατος τῆς ἡρωΐδος Διδασκαλίσσης τοῦ Σκρᾶ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ».

ΑΝ' Ο,ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΤΥΠΟΣ

«Ἀθηναϊκὴ» 4)11)1960 «Ἡ κατασκευὴ «Σπιτιοῦ γιὰ τὸ δάσκαλο» ἦ ο μία ἀπὸ τὰς ὑποσχέσεις, ποὺ ἔδωσεν ἐνώπιον τῆς ΛΒ' γενικῆς συνελεύσεως τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας ὁ ἀξιότιμος κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας. Καὶ ἡ βοήθεια ὑποσχέσεις δικαίως ἐπροκάλεσεν ἀνακούφισιν εἰς τὸν διδασκαλικὸν κόσμον, ἰδιαίτερα ο' ἐκείνους ποὺ ὑπηρετοῦν εἰς ὀρεινὰ καὶ ἀπομονωμένα διαμερίσματα, ὅπου εἶναι δυσκολωτάτη καὶ κάποτε ἀδύνατος ἡ ἀνεύρεσις κατοικίας. Ἀλλὰ καὶ ἂν εὑρεθῇ δωμάτιον, τὸ ἐνοίκιον τὸ ὁποῖον πληρώνει ὁ διδάσκαλος εἶναι ὅσον περίπου θὰ ἐπλήρωνε καὶ εἰς ἕνα ἐπαρχιακὸν ξενοδοχεῖον. Ἀλλὰ μέχρι νὰ γίνουν τὰ διὰ τὴν παιδείαν προβλεπόμενα ἔργα τοῦ 5ετοῦς, οἱ εἰς τὰ ὀρεινὰ ὑπηρετοῦντες ἀναζητοῦν χῶρον διὰ νὰ στεγασθοῦν. Εἰς μερικὰς περιπτώσεις, ὑπάρχουν σχολικὰ κτίρια ὅπου ὑπάρχει καὶ κανένα πλεονάζον δωμάτιον, εἰς τὸ ὁποῖον καταφεύγει ὁ ἐκεῖ ὑπηρετῶν διδάσκαλος. Εἰς μερικοὺς στεγασθέντας διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐκοινοποιήθησαν προσφάτως ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἁρμοδίων Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν φόλλα πληρωμῆς ὀφειλῆς διὰ χρησιμοποίησιν οἰκήματος τὸ ὁποῖον ἔχει μισθώσει τὸ Δημόσιον. Καὶ τοὺς καλοῦν νὰ σπεύσουν νὰ πληρώσουν τὸ ἐνοίκιον διότι δὲν θὰ τοὺς κάμουν μὲν ἔξωσιν, ἀλλὰ ὡς ἔχουν βάσει Νόμου, δικαίωμα, θὰ περικόπτουν κατὰ τὸ 1)4 τὸν μισθόν των, μέχρι νὰ ἐξοφλήσουν τὸ χρέος τῶν ἐνοικίων.

Αὐτὰ συμβαίνουν μὲ πολλοὺς Διδασκάλους ἀκριτικῶν περιοχῶν, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ Κράτος ἔχει ἀναθέσει ἐθνικὴν ἀποστολὴν καὶ εἰς αὐτοὺς στηρίζει τὰς μεγάλας ἐλπίδας του. Ἐξοργιστικὴ ἀντίθεσις μεταξὺ λόγων καὶ ἔργων, ἡ ὁποία δὲν εἶναι καθόλου ἀποικοδομητικὴ διὰ τὴν παιδείαν καὶ τὸ ἔργον της».

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15ᴬ — ΤΗΛ. 36-547

'Ετησία συνδρομή τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος . . . . . Δραχ. 50.—
Τιμή τοῦ φύλλου . . . . . » 1.50
Διὰ τὰς Σχολικὰς 'Εφορείας. . . . . 50.—

'DIDASKALIKON VEMA.
Organ of the Federation of Elementary Teacher's of Greece
Branch Office: 15a Xenophon St., Athens (Greece)

'DIDASKALIKON VIMA.
(Tribune des Instituteurs)
Organe Officiel de la Fédération des Instituteurs de Grèce
Bureaux: 15a, Rue Xénophon, Athènes (Grèce)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Τὴν 31ην 'Οκτωβρίου εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ἑορτάσθη ἡ Διεθνὴς 'Ημέρα τῆς 'Αποταμιεύσεως. 'Εδῶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἔγινεν ἡ καθιερωμένη ἑορτὴ εἰς τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος, τὸ μεγαλύτερον πιστωτικὸν ἵδρυμα τῆς χώρας, καὶ πάντες οἱ ὁμιληταὶ ἐξῆραν τὴν μεγίστην σημασίαν τῆς 'Αποταμιεύσεως, τόσον διὰ τὸ ἰδιωτικὸν ὅσον καὶ διὰ τὸ δημόσιον συμφέρον. Δὲν παρέλειψε δὲ ἡ Τράπεζα νὰ ἀπονείμῃ καὶ μετάλλια εἰς τοὺς ἐπιδειξαντας ἰδιαίτερον ζῆλον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος τῆς ἀποταμιεύσεως μεταξὺ τῶν εὐρυτέρων στρωμάτων τοῦ Λαοῦ μας. Καὶ ποῖοι νομίζετε ὅτι ἦσαν οἱ βραβευθέντες; Δύο Διδάσκαλοι καὶ δύο 'Ιερεῖς. Οἱ πλέον δηλαδὴ παρηγνωνισμένοι ἐκ τῶν ἀσκούντων δημόσιον λειτούργημα καὶ οἱ γλισχρότερον ἀμειβόμενοι ἐκ τῶν ἐπιτελούντων ὁσίου ἀπὸ τὰς ἀπονδαιοτέρας κοινωνικὰς ἀποστολὰς ἐκρίθησαν ἄξιοι τῆς τιμητικῆς αὐτῆς διακρίσεως καὶ διὰ θερμῶν λόγων ἐξήρθη ἡ σημασία τῶν προσπαθειῶν των πρὸς καλλιέργειαν τοῦ ἀποταμιευτικοῦ πνεύματος. Δὲν ἔχουν λοιπὸν πέρα-γιὰ πέρα δίκαιον ὅσοι ἐφιστοῦν τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων καὶ δὲν παύουν διαρκῶς νὰ φωνάζουν ὅτι τὸ Κράτος ἔχει ὄχι μόνον χρέος, ἀλλὰ καὶ συμφέρον νὰ προσέξῃ τὸν παπᾶ καὶ τὸ δάσκαλο; 'Αλλὰ ποῖος τοὺς ἀκούει!

*

ΑΞΙΟΠΡΟΣΕΚΤΟΝ ΑΙΤΗΜΑ

'Έχομεν εἰς χεῖρας πάρα πολλὰς ἐπιστολὰς συναδέλφων ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς χώρας, οἱ ὁποῖοι διατυπώνουν τὸ αἴτημα, ὅπως ὡς ὅριον ἡλικίας διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὁρισθῇ τὸ 40ὸν ἔτος, ἀντὶ τοῦ μέχρι σήμερον ἰσχύοντος 35ου.

Τὰ προβαλλόμενα ἐπιχειρήματα, κατὰ τὴν γνώμην μας τουλάχιστον, εἶναι ἰσχυρὰ καὶ ἐπιβάλλουν τὴν ἐξέτασιν τοῦ αἰτήματος μετὰ τῆς ἐπιβαλλομένης κατανοήσεως μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ ἀποδοχή του τὸ συμφέρον τῆς Παιδείας πρωτίστως θὰ ἐξυπηρετήσῃ. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως σχεδὸν τοῦ θεσμοῦ τὸ ὅριον ἡλικίας εἶχεν ὁρισθῇ εἰς τὸ 35ον ἔτος, ἀλλὰ τότε — δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται — οἱ διδάσκαλοι εἰσήρχοντο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μεταξὺ τοῦ 18ου καὶ τοῦ 20οῦ ἐτους τῆς ἡλικίας. 'Ητο λοιπὸν δυνατὸν νὰ ἔχουν 15ετῆ ὑπηρεσίαν, νὰ ἔχουν τακτοποιήσει καὶ ὡρισμένας οἰκογενειακὰς ὑποχρεώσεις, αἱ ὁποῖαι εὐτυχῶς εἶναι σεβασταὶ ἀκόμη παρ' ἡμῖν, ὥστε κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀπερίσπαστοι νὰ φροντίσουν καὶ διὰ τὴν ἐπιμόρφωσίν των. Σήμερον ὅμως τὰ πράγματα ἔχουν ἀλλάξει. Διορισμὸς πρὸ τοῦ 25ου ἔτους εἶναι κατὰ κανόνα ἀνέφικτος, ὥστε μέχρι τοῦ 35ου νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν διὰ πολλοὺς νὰ ἔχουν δημιουργηθῇ εὐνοϊκαὶ συνθῆκαι διὰ περαιτέρω ἐπιμόρφωσιν. 'Έπειτα καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσαγομένων εἶναι μικρὸς ἐν συγκρίσει καὶ πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν μετεχόντων καὶ τὸ σύνολον τῶν διδασκάλων. 'Επωφελὲς ἐπομένως εἶναι νὰ αὐξηθῇ τὸ ὅριον ἡλικίας, ὥστε νὰ τύχουν μετεκπαιδεύσεως ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότεροι Διδάσκαλοι.

*

ΝΕΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΩΝ;

'Απὸ τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Στοιχειώδους 'Εκπαιδεύσεως ἐδημιουργήθη μία ἰδιότυπος κατάστασις εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν καθαριότητά των.

Τὸ 'Υπουργεῖον Παιδείας κατ' ἔτος καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐγγραφῶν θεωρεῖ καθῆκον του διὰ τοῦ τύπου καὶ ἀπὸ ραδιοφώνου νὰ ὑπενθυμίζῃ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν μαθητῶν, ὅτι ἡ φοίτησις κατὰ τὸ Σύνταγμα παρέχεται δωρεὰν καὶ ὅτι οὗτοι δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ συνεισφέρουν οὔτε μίαν δεκάραν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Σχολείου, ἐκτὸς ἂν προαιρετικῶς θελήσουν νὰ συνεισφέρουν οἱονδήποτε ποσὸν ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ Σχολικοῦ Ταμείου.

'Απὸ τοὺς γονεῖς λοιπὸν νὰ μὴν εἰσπράττουν τὰ Σχολικὰ Ταμεῖα. Τὸ Κράτος δὲν τὰ ἐνισχύει. Ποῖον τὸ ἀποτέλεσμα;

Δὲν θὰ σᾶς τὸ εἴπωμεν ἡμεῖς. Μεταφέρομεν ἐδῶ, ἄνευ σχολίων, μίαν ἀπὸ τὰς σημειώσεις τοῦ «'Αθηναίου» εἰς τὴν Καθημερινὴν τῆς 29 'Οκτωβρίου 1960:

«'Από τὴν Κυπαρισσίαν μοῦ γράφουν ὅτι εἰς μίαν συγκέντρωσιν γονέων καὶ κηδεμόνων τοῦ ἐκεῖ Γ' Δημοτικοῦ Σχολείου διεπιστώθη ὅτι οἱ Διδάσκαλοι καὶ αἱ Διδάσκαλίσσαι ἐκτελοῦν ἐκ περιτροπῆς καὶ χρέη... καθαριστρίας! Τὸ 'Υπουργεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐζητήθη σχετικὴ πίστωσις, δὲν τὴν ἔδωσεν. 'Ωραῖον, μὰ τὴν ἀλήθειαν παράδειγμα φιλεργίας διὰ τοὺς μαθητάς — εἰς τοὺς ὁποίους ἐν τούτοις πέρυσιν εἶχεν ἀπαγορευθῇ νὰ πωλοῦν κουλούρια, διὰ λόγους ἀξιοπρεπείας.

"Αν αὐτὰ συμβαίνουν εἰς τὴν Κυπαρισσίαν, ποὺ εἶναι Δῆμος ἐκ τῶν σχετικῶς εὐπόρων, τί νὰ γίνεται εἰς τὰς χιλιάδας ἑλληνικὰ «κουτσοχώρια;»

*

ΑΙΣΘΗΜΑ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΕΩΣ

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐδικάσθησαν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ κατεδικάσθησαν εἰς αὐστηροτάτας ποινὰς ὁ λοχίας καὶ οἱ συνεργοί του, οἱ ὁποῖοι πρὸ ἐτους περίπου ἀπεπειράθησαν νὰ ἀπαγάγουν βιαίως τὴν Διδασκάλισσαν τοῦ χωρίου 'Απόστολοι τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Παιονίας. 'Η ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἱκανοποίησαν ἐν προκειμένῳ ἀπολύτως τὸ αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀνεκούφισαν τὴν διδασκαλικὴν ψυχὴν ἀπὸ τὸ καταπιέζον αὐτὴν ἄγχος, διὰ τὰ ἐπανειλημμένως σημειωθέντα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη θλιβερὰ κρούσματα ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν ἐναντίον Διδασκάλων καὶ ἰδίως Διδασκαλισσῶν. Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ τιμωρία τῶν ἐγκληματιῶν τῶν 'Αποστόλων θὰ συνετίσῃ πολλοὺς ἐξ ἐκείνων ποὺ θὰ εἶχαν τὴν διάθεσιν νὰ τοὺς μιμηθοῦν. 'Αλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Πολιτεία ὀρθῶς θὰ πράξῃ θεσπίζουσα ἔτι αὐστηροτέρους νόμους διὰ παρομοίας ἐγκληματικὰς ἐνεργείας, ὥστε αἱ Διδασκάλισσαι, παλαίουσαι ἐναντίον ἀπείρων δυσχερειῶν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς των, νὰ ἔχουν τουλάχιστον τὸ αἴσθημα ὅτι ἡ ζωὴ καὶ ἡ τιμή των οὐδένα θὰ διατρέχουν κίνδυνον ἐκ μέρους μερικῶν, εὐτυχῶς ἐλαχίστων, διεστραμμένων φύσεων.

ΠΑΙΔ)ΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΙΔ)ΛΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων τὴν 30ὴν Σ)βρίου καὶ 1ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. καὶ εἰς τὸ νεόδμητον 4ον Δημοτικὸν Σχολεῖον, τὸ ἀνεγερθὲν δαπάναις τοῦ «Νησιακοῦ Ἐπιμελητηρίου ΜΕΛΑ», συνεκροτήθη πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἀόκνου καὶ πιστοῦ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτ. Σχολείων Ἰωαννίνων κ. Κων. Πλακούτση 2ήμερον Παιδαγωγικὸν συνέδριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος 150 καὶ πλέον Διδάσκαλοι.

Τὸ συνέδριον ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Στοιχ. Ἐκπ)σεως Η΄ Περιφερείας κ. Γ. Παπαϊωάννου καὶ οἱ Ὑποδ)νταὶ τῆς Ζωσιμαίας Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἰωαννίνων κ. κ. Κίτσος, Θεοδωρόπουλος καὶ Ξύδης. Θέματα ἅτινα ἀπησχόλησαν τὸ συνέδριον ἦσαν τὰ κάτωθι :

1. Ἡ Γεωγραφία εἰς τὴν Δ΄ τάξιν.
2. Ἡ Γεωμετρία εἰς τὴν Ε΄ τάξιν.
3. Ἡ Ἀριθμητικὴ εἰς τὴν ΣΤ΄ τάξιν.
4. Ἡ Φυσικὴ Ἱστορία εἰς τὴν ΣΤ΄ τάξιν καὶ
5. Ἡ Φυσικὴ Πειραματικὴ εἰς τὴν Ε΄ τάξιν, εἰς τὰ ὁποῖα ἐδίδαξαν ὑποδειγματικῶς ἀντιστοίχως οἱ διδάσκαλοι κ. κ. Β. Ἀρχιμανδρίτης, Ν. Γκοβόσδης, Γ. Καλαμπόκης, Αἰκ. Κίτσου καὶ Ἀ. Κουνάβος.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν διδασκαλιῶν ὁ Πρόεδρος τοῦ συνεδρίου, Ἐπι)της κ. Κ. Πλακούτσης, εὐχαριστεῖ τοὺς Διδασκάλους διὰ τὴν πρόθυμον καὶ ἀθρόαν προσέλευσίν των, ὁμιλεῖ περὶ τοῦ σκοποῦ τῶν τοιούτων συνεδρίων καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Γενικὸν Ἐπιθεωρητήν, ὅπως κηρύξῃ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου.

Ὁ κ. Γ. Παπαϊωάννου, μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν γλαφυρότητα καὶ ἐμβριθείαν, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου.

Ἐπακολουθοῦν εἰσηγήσεις τῶν διδαξάντων ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω μαθημάτων καὶ ἐν συνεχείᾳ κριτικὴ τῶν διδασκαλιῶν καὶ συζήτησις ἐπ' αὐτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν λαμβάνουν μέρος τὸ πλεῖστον τῶν συνέδρων.

Ἀκολούθως ὁ κ. Κίτσος, Ὑποδ)ντὴς τῆς Ζωσιμαίας Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ἰωαννίνων, ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τῶν συνέδρων, μετὰ πάσης σαφηνείας καὶ ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας τὰ πορίσματα εἰδικῆς ἐρεύνης του, ἐπὶ τοῦ μαθήματος τῆς Ἀριθμητικῆς, ἐνεργηθείσης εἰς μαθητὰς τῶν σχολείων τῆς πόλεως Ἰωαννίνων, ἐν συσχετισμῷ μετὰ τῶν τοιούτων Ἑλβετίας, Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς.

Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς ἀνέπτυξε κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ εὔληπτον τὰς ἐπισημονικὰς καὶ διδακτικὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ στηρίζηται ἡ διδασκαλία τῶν μαθημάτων ἅτινα ἀπησχόλησαν τὸ συνέδριον καὶ καθώρισε τοὺς ἐπιδιωκτέους σκοποὺς καὶ τὴν διδακτικὴν τῶν μαθημάτων τούτων.

Τέλος ὁ κ. Γενικὸς Ἐπιθεωρητής, γνωστὸς εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον τῆς χώρας διὰ τὰς προσφερθείσας ἀτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὸ λαϊκὸν σχολεῖον καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἀφιέρωσεν ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον καὶ ὅλας του τὰς δυνάμεις, ἠσχολήθη διεξοδικῶς μὲ τὴν θεωρητικὴν τοποθέτησιν τῶν θεμάτων τοῦ συνεδρίου, ὡς καὶ τὴν διδακτικήν, διὰ τῆς ὁποίας Θ' ἀποβῶσιν ἐπὶ πραγματικῇ ὠφελείᾳ τῆς μαθητιώσης νεολαίας.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι τὸ σεμνόν, ἐπιβλητικὸν καὶ ἀπέριττον τοῦτο συνέδριον ὡμοίαζε μὲ Θρησκευτικὴν τελετὴν καὶ μυσταγωγίαν.

Χάρις δὲ εἰς τὴν δεξιοτεχνίαν καὶ σοφίαν τόσον τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐπι)τοῦ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔ)ΛΩΝ ΚΑΙ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Πρὸς
τοὺς κ. κ. Συναδέλφους τῆς Περιφερείας

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Εὐχαριστοῦμεν τοὺς συναδέλφους διὰ τὴν τιμητικὴν ἐντολήν. Ἡ ἀνανέωσις τῆς ἐμπιστοσύνης των ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ἐπιταγὴν ἠθικοῦ χρέους καὶ κίνητρον αὐτοπροσφορᾶς κατὰ τὴν νέαν κρισιμον φάσιν τῶν συνδικαλιστικῶν μας ἀγώνων.

Ἀσφαλῶς δὲν διαφεύγει οὐδενὸς τὴν προσοχὴν τὸ γεγονὸς, ὅτι ὁ ὠργανωμένος κλάδος ἔχει ἀποδυθῇ εἰς σκληροὺς καὶ πολυμετώπους ἀγῶνας πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις διὰ τὴν δικαίωσιν τῶν ἱερῶν, πλὴν πάντοτε χρονιζόντων, αἰτημάτων του.

Τὸ νέον συνδικαλιστικὸν ἔτος εὑρίσκει καὶ πάλιν τοὺς διδασκάλους ἐμποτισμένους μὲ τὴν πικρίαν καὶ τὴν θλῖψιν, ὅτι τὰ κυριώτερα καὶ σοβαρώτερα τῶν ζητημάτων του, ἐν οἷς δισπόζουσαν θέσιν κατέχει τὸ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων Κυβερνητικῶν παραγόντων, πρὸς τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους, παραμένουν εἰσέτι ἄλυτα. Οἰκοθεν δὲν νοεῖται ὅτι ἐπιβάλλεται ἡμῖν διορκὴς ἐπαγρύπνησις καὶ ἑτοιμότης. Ἕκαστος ἂς θεωρῇ ἑαυτὸν ἐπιστρατευμένον εἰς τὸ συνδικαλιστικόν μας κίνημα καὶ ἀνεξαρτήτως τυχὸν ἐπιφυλάξεων ἐναντι προσώπων καὶ καταστάσεων—προσωρινῶν ἄλλως τε — ἂς ἀποβλέπῃ σταθερῶς εἰς τὰ πάγια συμφέροντα τοῦ Κλάδου.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου θέλει νὰ πιστεύῃ, ὅτι θὰ ἔχῃ τὴν ὁμόθυμον συμπαράστασιν ἁπάντων τῶν μελῶν του κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, θὰ θεωρῇ δὲ ἑαυτὴν εὐτυχῆ, ὅταν γίνῃ ὁ ἀποδέκτης κάθε δικαίου αἰτήματος, κάθε εὐλόγου παραπόνου ἐκ μέρους οἱουδήποτε συναδέλφου.

Οὐδεὶς δέον νὰ λησμονῇ ὅτι ἀπέναντι τῶν πάσης φύσεως δυσκολιῶν ἐν τῇ διδασκαλικῇ μας ζωῇ ἡ οἱωνδήποτε ἐν αὐτῇ ἄλλων αὐθαιρεσιῶν καὶ ἀδικιῶν ἐκ μέρους φανερῶν καὶ συγκεκαλυμμένων ἐχθρῶν τοῦ Κλάδου, δὲν ἔχομεν ν' ἀντιτάξωμεν, εἰμὴ τὴν ἀρραγῆ συνδικαλιστικήν μας ἑνότητα καὶ ἀλληλεγγύην, τὴν ἀκράδαντον πίστιν εἰς τὴν ἱερότητα τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεών μας

Ἀπευθυνόμεθα ἀκόμη πρὸς τὴν πυκνὴν μᾶζαν τῶν νέων συναδέλφων τῆς περιφερείας, καλοῦντες αὐτοὺς, ὅπως ἀποτελέσουν, διὰ τοῦ συνεχοῦς ἐνδιαφέροντος, τῆς ἐνημερώσεως καὶ τῆς προσωπικῆς ἀνοδικῆς των προσπαθείας, τὸ νέον αἷμα καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ συνδικαλιστικοῦ μας κινήματος.

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου, ἔχει καταρτίσει διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος πρόγραμμα δράσεως, τὸ ὁποῖον θέλει τεθῇ ὑπὸ τὴν κρίσιν ὑμῶν εἰς πρώτην εὐκαιρίαν.

. . . . . .

Περαίνοντες εὐχόμεθα διὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος ὑγείαν καὶ ἐπιτυχίαν παντὸς ἀτομικοῦ καὶ κλαδικοῦ σκοποῦ.

Μὲ Συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Ὁ Γραμματεὺς — Ὁ Πρόεδρος
Μ. Μαρκατσέλης — **Ι. Κάλλης**

δσον καὶ τοῦ κ. Ἐπιθ)τοῦ, ἐξήχθησαν γόνιμα συμπεράσματα τὰ ὁποῖα θὰ φωτίσουν πλουσίως τὸ ἔργον τῶν συναδέλφων καὶ θὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἀρτιωτέραν διαπαιδαγώγησιν τῶν παιδιῶν τῆς Πατρίδος μας.

Ε. Φ. — Θ. Ε.

Ἡμιτελὴς κατοικία Διδασκάλου ἀνεγερθεῖσα προσφάτως καὶ παραπλεύρως τοῦ διδακτηρίου τοῦ ἀκριτικοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Πλάτης τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Ὀρεστιάδος καὶ ἡ ὁποία παραμένει ἡμιτελὴς ἐλλείψει 15.000 δραχμῶν.

ΔΙΔ)ΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΟΜΟΥ ΔΡΑΜΑΣ

Πρὸς
τὸν κ. Γεωργιάδην Νικόλαον
Συνταξιοῦχον Διδ)λαν
Ἔντασθα

Εὐχαρίστως ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας τῆς 16)9)60, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκ χιλίων (1.000) δραχμῶν εἰσφορὰν σας ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως γραφείων τοῦ Συλλόγου μας, ἐκφράζει δι' ἡμῶν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας της, διὰ τὴν γενναιόφρονα προσφορὰν σας καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην της, δι' ὅσα ὑπὲρ τοῦ Κλάδου ἐπράξατε, κατὰ τὴν διαθρωμὴν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας σας.

Δραττόμεθα δὲ καὶ οὐθὶς τῆς εὐκαιρίας, σεβαστέ μας κ. Γεωργιάδη νὰ ἐξάρωμεν τὴν πρόθυμον συμβολήν σας, διὰ τὴν πραγματοποίησιν πλείστων, ἐκ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Κλάδου.

Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μας διεῖδον, εἰς τὸ πρόσωπόν σας τὸν κατὰ πάντα ἄξιον καὶ ἀκατάβλητον ἀγωνιστὴν τῶν συνδικαλιστικῶν μας ἐπιδιώξεων καὶ πολλάκις ἐτίμησε ὑμᾶς διὰ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Προέδρου ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου του Συλλόγου, εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Κλάδος τῶν διδ)λων εἰς τὸ σύνολόν του, ἀναγνωρίζων τὰς ἱκανότητάς σας ἐπὶ τοῦ ἀνιδιοτελοῦς συνδικαλιστικοῦ πεδίου, ὡς καὶ τὸ ἔντιμον τοῦ χαρακτῆρος σας, σᾶς ἐξέλεξε μέλος τῆς Διοικήσεως τῆς Διδ)κῆς Ὁμοσπονδίας, ὅπου πανθομολογουμένως ὑπῆρξατε ὁ ἰδεώδης ἀγωνιστὴς τῶν δικαίων τοῦ Κλάδου αἰτημάτων, κατὰ τὰς κρισίμους τότε, διὰ τὸν διδασκαλικὸν κόσμον, στιγμάς.

Σημειοῦμεν ἰδιαιτέρως τὴν τελευταίαν παράγραφον τῆς ἀπὸ 15)7)1960 ἐπιστολῆς σας, ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον ὡς ἐλεύθερος πολίτης θὰ συμπαρασταθῆτε εἰς τὴν ἀνόψωσιν τοῦ Συλλόγου μας, σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ σᾶς δηλοῦμεν ὅτι ἡ τοιαύτη συμβολή σας θὰ εἶναι διὰ τὸν Σύλλογον πολύτιμος.

Περαίνοντες σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ πάλιν καὶ σᾶς διαβεβαιοῦμεν ὅτι ἡ μνήμη σας θὰ μᾶς καθοδηγῇ πάντοτε.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Ὁ Πρόεδρος — Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Δ. Λαζαρίδης — **Σ. Κοτρώτσης**

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΦΟΡΕΙΑΙ

Διστόμου. Διὰ πράξεώς της ἀνακηρύσσει εὐεργέτην καὶ δωρητὴν τὸν ὁμογενῆ ἐξ Ἀμερικῆς Πανοσιολογιώτατον Δανιὴλ Γαμβρίλην διότι διὰ δωρεᾶς του ἐκ 300 000 δραχμῶν ἀνηγέρθη ὁ πρῶτος ὄροφος τοῦ διδακτηρίου μας.

Τσαριτσάνης. Διὰ πράξεώς της ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, τῶν μαθητῶν καὶ τῶν γονέων, πρὸς τὸν ἀποχωρήσαντα ἐκ τῆς ὑπηρεσίας συνάδελφον καὶ Δ)ντὴν τοῦ 1ου Δημ. Σχολείου Τσαριτσάνης κ. Ἀστέριον Φακίτσαν, διότι κατὰ τὴν 35)ετῆ ὑπηρεσίαν ἠνάλωσε ἑαυτὸν διὰ τὴν ὀρθὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν νέων, ἐπιδειξάμενος ἀπαράμιλλον ἐργατικότητα, πολυσχιδῆ ἐωσχολικὴν καὶ ἐξωσχολικὴν δραστηριότητα, δι' ἃς ὑπηρεσίας ἐπηνέθη κατ' ἐπανάληψιν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας.

Πουλακίδας. Διὰ πράξεώς της ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸν κ. Γκουριώτην Δημήτριον, Ἑλληνοαμερικανὸν διὰ τὴν ἐκ χιλίων πεντακοσίων (1500) δραχ. δωρεὰν ἐκποπτικῶν ὀργάνων Φυσικῆς Πειραματικῆς καὶ Γεωμετρίας καὶ ἀνακηρύσσει αὐτὸν ὡς δωρητὴν τοῦ Σχολείου.

Δροσιᾶς — Καρυστίας. Διὰ πράξεώς της ἐκφράζει τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας της καὶ ἀνακηρύσσει δωρητὰς τοῦ Σχολείου τοὺς ἐν Parramata — Αὐστραλίας διαμένοντας ὁμογενεῖς ἀδελφοὺς Κωνσταντῖνον, Δημήτριον καὶ Θεόδωρον Ἀναστασίου Καρόζη διὰ τὴν ἐκ πεντήκοντα (50) χαρτίνων λιρῶν Ἀγγλίας προσφορὰν των δι' ἀγορὰν Γραφείου καὶ Β βλιοθήκης τοῦ νεοανεγερθέντος Διδακτηρίου ἐν Δροσιᾷ.

Νιάτων. Διὰ πράξεώς της ἐκφράζει τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν πρὸς τὸν ἐν Ἀμερικῇ ἄριστα ἐγκοτεστημένον ὁμογενῆ καὶ καλὸν πατριώτην κ. Δημήτριον Κωνσταντίνου διότι ἀπέστειλεν χρηματικὴν δωρεὰν ἐκ δραχμῶν πέντε χιλιάδων (5.000) διὰ τὴν ἀγορὰν ἐποπτικῶν ὀργάνων διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῆς Φυσικῆς Πειραματικῆς.

Ρυάκια — Πιερίας. Διὰ πράξεώς της εὐχαριστεῖ καὶ ἀνακηρύσσει δωρητὴν τοῦ σχολείου, τὸν κ. Σιάγαν Σωτήριον (διοκτήτην δασοκτήματος Ρυακίων, διὰ τὴν δωρεὰν μιᾶς σημαίας παρελάσεως μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων καὶ 3 παιδαγωγικῶν βιβλίων ἀξίας χιλίων (1.000) δραχ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔ)ΛΩΝ Α' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Π ρ ὸ ς

ἅ π α ν τ α ς τ ο ὺ ς κ. κ. σ υ ν α δ έ λ φ ε υ ς

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου ἀπευθύνουν πρὸς ὅλους ὑμᾶς τοὺς πιὸ θερμοὺς χαιρετισμούς των.

Ἡ βαθυτάτη πίστις πρὸς τὸ ἔργον μας καὶ ἡ ἀπέραντη ἀγάπη πρὸς τὸν Διδάσκαλον εἶναι ἐκεῖνα καὶ μόνα ποὺ μᾶς κεντρίζουν πάντοτε τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν νὰ ὑπηρετοῦμεν ἀπὸ τὴν ἄκρως τιμητικὴν αὐτὴν θέσιν τὰ Διδασκαλικὰ συμφέροντα.

Ἡ εὐγενὴς λοιπὸν αὐτὴ φιλοδοξία μᾶς τονίζει ἀκόμη τὴν πίστιν πὼς ὁ διδάσκαλος, ὁ ἐμπνευστὴς καὶ θεματοφύλαξ τῶν Χριστιανικῶν καὶ Ἐθνικῶν ἰδανικῶν καὶ ὁ ὁδηγὸς τῆς νεότητος, δικαιοῦται νὰ ἔχῃ εἰς τὴν κοινωνίαν τὴν πρωτοπορείαν· τὴν θέσιν ὅμως αὐτὴν γνωρίζομεν πὼς οὐδέποτε θὰ μᾶς τὴν προσφέρουν, ἀλλὰ πρέπει ὅμως νὰ πιστεώμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ πάντες, ὅτι συντόμως θὰ τὴν κερδίσωμε διὰ τῆς βαθείας πίστεως πρὸς τὸ ἔργον μας, διὰ τῆς ἐργατικότητός μας, τοῦ ἤθους μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν τιμίων καὶ εὐγενῶν συνδικαλιστικῶν ἀγώνων μας.

Ἀσφαλῶς οἱ μέχρι τοῦδε ἀγῶνες μας δὲν ἀπέδωσαν τὸ ἐπιδιωκόμενον, πλὴν ὅμως οὐδεὶς δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι δὲν ἐπετύχομεν σημαντικὰς βαθμίδας ἀνόδου διὰ τὸν Κλάδον μας.

Μὲ πλήρη λοιπὸν ἀφοσίωσιν εἰς τὸ θεῖον ἔργον μας καὶ μὲ βαθυτάτην πίστιν εἰς τὸν συνδικαλισμόν, τὴν ὡραίαν καὶ εὐγενῆ αὐτὴν ἰδέαν ποὺ εἶναι τὸ νόμιμον μέσον ἐκδηλώσεως τῆς θελήσεως καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου, σᾶς καλοῦμεν νὰ πυκνώσητε τὰς γραμμὰς τοῦ συλλόγου μας ἐγγραφόμενοι μέλη αὐτοῦ καὶ ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἐπιδιώξεών μας.

. . . . . .

Εὐελπιστοῦντες, ὅτι ἅπαντες οἱ συνάδελφοι θὰ ἀνταποκριθοῦν προθύμως εἰς τὰς ὡς ἄνω ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς τὸν σύλλογόν μας.

Διατελοῦμεν

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμούς

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντ)δρος

Π. Μαρούτσος *Π. Παπαχρίστου*

Ὁ Γεν. Γραμματεύς

Κυρ. Ἰωαννίδης

Τ ὰ Μ έ λ η

Γεωργία Τζαβάρα, Ἐλευθ. Ἀραβαντινός, Ἰωάν. Παπαχριστόπουλος, Γεώργ. Φωτιάδης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ Α' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Ἐπικοινωνοῦσα μεθ' ὑμῶν ἡ νέα Διοίκησις τοῦ Συλλόγου μας ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξαγριστήσῃ ὑμᾶς θερμῶς διὰ τὴν τιμήν μὲ τὴν ὁποίαν τὴν περιεβάλλατε κατὰ τὰς προσφάτους ἀρχαιρεσίας καὶ νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς πάντας ἐγκάρδιον χαιρετισμόν, εὐχομένη ὑγείαν, προκοπὴν καὶ δικαίωσιν τῶν διδασκαλικῶν αἰτημάτων.

Ὡς γνωστόν, σκοπὸς τοῦ Συλλόγου μας εἶναι ἡ πνευματικοηθικὴ ἀνύψωσις τοῦ Ἕλληνος Λαοπαιδευτοῦ καὶ ἡ ἴση οἰκονομικὴ μεταχείρισίς του πρὸς τοὺς λοιποὺς κρατικοὺς λειτουργούς. Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ διπλοῦ τούτου σκοποῦ ἐπικαλούμεθα τὴν ὁλόψυχον καὶ ἐνεργὸν συμμετοχήν, τὴν θερμὴν συμπαράστασιν καὶ τὴν συναδελφικὴν συσπείρωσιν ἁπάντων τῶν μελῶν περὶ τὴν Διοίκησιν «ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΕΙ Η ΔΥΝΑΜΙΣ», κλείνοντες τὰ αὐτιά σας εἰς διασπαστικὰ κηρύγματα καὶ ἐνεργείας, ἐλαχίστων συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι ἐνῶ κόπτονται διὰ τὴν ὁμόνοιαν καὶ συνεργασίαν, παρασκηνιακῶς ὑπονταυλίζουν τὸ μῖσος, τὴν διχόνοιαν καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ συλλόγου μας, δι' ἰδιοτελεῖς σκοπούς.

Συνάδελφοι,

Αἱ κατακτήσεις τοῦ κλάδου μας, ὀφείλονται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τοὺς τιμίους ἀγῶνας τῶν ὀργανώσεών μας, μὲ ἐπικεφαλῆς πάντοτε τὴν Ὁμοσπονδίαν μας, ἡ ὁποία διὰ τῆς τακτικῆς της ἐπεβλήθη πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, ἀποκτήσασα κῦρος καὶ ἰσχὺν πρὸς ἀρτίαν ἐξυπηρέτησιν τῶν κλαδικῶν μας ἐπιδιώξεων. Δι' αὐτὸ οὐδεμία διδασκάλισσα καὶ οὐδεὶς διδάσκαλος θὰ εὑρεθῇ ἐν δικαίῳ μὲ τὴν ἀποχήν του ἐκ τῆς συνδικαλιστικῆς κινήσεως καὶ τὴν παραμονήν του ἐκτὸς τῶν γραμμῶν τοῦ συλλόγου μας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ ὑγιᾶ τμήματα τῆς Δ.Ο.Ε. καὶ ἓν ἀπὸ τὰ ἱδρυτικά της μέλη, συνέβαλε δὲ τὰ μέγιστα εἰς τὴν προβολήν, προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν τῶν ἑκάστοτε ὀρθῶν καὶ δικαίων αἰτημάτων τοῦ Ἐθνικοῦ στυλοβάτου, τοῦ Ἕλληνος Διδασκάλου. Ἐκομέντως ὅλοι μας ἂς θεωρήσωμεν τιμήν, ἀλλὰ καὶ καθῆκον νὰ προσφέρωμεν τὸ λιθαράκι μας, δίδοντες τὸ καρὸν εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ Συλλόγου μας, ἐνισχύοντες αὐτὸν οἰκονομικῶς καὶ πειθαρχοῦντες εἰς τὰς ἑκάστοτε ἀποφάσεις τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ἡ νέα Διοίκησις διαπνεομένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης τοῦ Ναζωραίου, ὑπόσχεται νὰ ἔχῃ πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν Χριστιανικὴν ἀγάπην, τὸν ἀμοιβαῖον σεβασμὸν καὶ τὴν ἑνότητα ὅλων μας, ἵνα αἱ σκέψεις καὶ ἐνέργειαί της προάγουν τὸ γενικὸν καλόν.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμούς

Ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεύς

Δ. Παπαδημητρίου *Σ. Κουκουβέλλας*

Τὰ Μέλη

Δημ. Τζιτζιλέρης Ἀντιπρόεδρος, *Νικόλαος Χατζηγιαννάκης* Ταμίας, *Δημήτριος Τσιάτσος* Μέλος

Μόλις ἐκυκλοφόρησαν:

«ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ

ΟΛΙΓΟΘΕΣΙΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ»

τοῦ συναδ. **ΑΝΔΡΕΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ**

τῶν Προτύπων τῆς Μαρασλείου Παιδ. Ἀκαδημίας

Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα:

Ὀργάνωσις—Προβλήματα—Λειτουργία—«Εἰδική» Διδακτική—Σύγχρονος σχολική πρᾶξις—Προγράμματα:

1. **Τοῦ Μονοθεσίου** (Μανοταξίου)
2. **Τοῦ Διθεσίου** (Διταξίου)
3. **Τοῦ Τριθεσίου** (Γριταξίου)

Σελίδες 200+7 προγράμματα

Ἀπαραίτητο «ἐγκόλπιο» τῶν συναδέλφων. Ἀποστέλλεται *ἐλεύθερο* καὶ *δεμένο* στὸν ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτιμο ἑκ δραχ. 60.

Κεντρικὴ πώλησις: Βιβλιοπωλεῖον ΑΘ. ΠΟΥΝΤΖΑ, Ἐλευθερίου Βενιζέλου 44 — Ἀθῆναι.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΔ)ΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Ἐπιθεωρητὰς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς Μέσης

Θέμα: Σύστασις περιοδικοῦ «Διάπλασις τῶν Παίδων».

Τὸ περιοδικὸν «Διάπλασις τῶν Παίδων», ἐκδιδόμενον ἤδη ὑπὲρ τὴν ὀγδοηκονταετίαν, συνεχίζει τὴν κυκλοφορίαν του. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἠθικοπλαστικὸν καὶ παιδαγωγικὸν του χαρακτῆρα προσφέρει εἰς τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς νέους φιλολογικὴν καλλιέργειαν καὶ ψυχαγωγίαν, ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτιστικοῦ των ἐπιπέδου καὶ τοῦ καλλιτεχνικοῦ των αἰσθητηρίου.

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» εἶναι ἐπικοδομητικὸν ἀνάγνωσμα διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς προφυλάσσει ἀπὸ τὰς παντὸς εἴδους φθοροποιοὺς ἐπιδράσεις, καθοδηγοῦσα αὐτοὺς συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Πολλοὶ διακρινόμενοι σήμερον εἰς τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέχνας, τὰ γράμματα καὶ τὴν πολιτικὴν ἐγαλουχήθησαν ἀπὸ τὰ νάματα τῆς «Διαπλάσεως» τὴν ὁποίαν ἐξακολουθοῦν νὰ προβάλλουν ὡς πρότυπον εἰς τὰ τέκνα των.

Διαπιστώσαντες ὅτι ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» συνεχίζει ἐπαξίως τὰς Ἑλληνικὰς παραδόσεις, συνιστῶμεν αὐτὴν διὰ τοὺς μαθητὰς ὡς ἀνάγνωσμα συνεπίκουρον τοῦ ἔργου τοῦ σχολείου. Φρονοῦμεν ὅτι δύνασθε νὰ συστήσητε τὸ περιοδικὸν τοῦτο εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ νὰ ἐπιτρέψητε τὴν ἐλευθέραν κυκλοφορίαν του ἐντὸς τοῦ σχολείου.

Ὁ Ὑπουργὸς

Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Κοινωνικὰ

Εἰς τοὺς δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου συναδέλφους Νικόλαον Τσερτσῆν καὶ Περσεφόνην Ἀνδρεάδου συγχαίρομεν εὐχομένοι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Διδασκαλικὸς Σύλλογος Ἀλμωπίας

Εἰς τοὺς δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου Βασίλειον Διαμαντόπουλον μετὰ τῆς διδος Σοφίας Μαλέα εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Προσωπικὸν Σχολείου Καλοχωρίου— Νευτορίου

Τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των συναδέλφους Ἀθανάσιον Ρήγαν μετὰ τῆς Τασίας Ἀποστόλου καὶ Χρῆστον Τσαλκιτζῆν μετὰ τῆς Μαρίας Διονέλη εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ.

Σύλλογος Διδασκάλων Καρυωτίσσης

Εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των συναδέλφους: 1) Παναγιώτην Κουμουτσίδην μετὰ τῆς Βάσως Διβάκου, 2) Χρῖστον Παπασρατάκον μετὰ τῆς Παναγιώτας Τσιάπα, 3) Παναγιώτην Σταυρόπουλον μετὰ τῆς Ἑλένης Παπαδάκη, 4) Πολυξένην Κατσικούρη μετὰ τοῦ Ἀθανασίου Ζαραφωνίτη καὶ 5) Παναγιώταν Κριπωτοῦ μετὰ τοῦ συν. Λακεδαίμονος Ἰωάννου Μπενέκου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Μολάων

Περ. Μῖγος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κύριον Γρηγόριον Καρώδην Ἀνώτατον Ἐκπαιδ. Σύμβουλον Ὑπουργείου Παιδείας— Αἰόλου 68 Ἀθήνας

Διδάσκαλοι καὶ Νηπιαγωγοὶ Ἀλμωπίας συνελθόντες παιδαγωγικὴν συνεδρίαν ὑπὸ προεδρίαν Ἐπιθ)τοῦ κ. Φάσσα προέβησαν ἀποδελτίωσιν περισπουδάστου ἔργου σας «Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν χαρακτηρολογίαν». Ἀπεκόμισαν ὠφελιμώτατα παιδαγωγικὰ διδάγματα. Εὐχαριστοῦντες Ὑμᾶς διὰ πνευματικὴν συμβολήν σας εἰς μέγα καὶ δύσκολον ἔργον εὐχόμεθα ὅπως μᾶς ἀποδώσητε παρόμοια μεγαλόπνοα πνευματικὰ ἔργα.

Πρόεδρος Συλλόγου

Πέτρος Ἀργυρίου

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΓΧΡΩΜΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

(Τῶν Cuisenaire—Gattegno)

Εἰς τὸ 37ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Πειραιῶς, τελοῦν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Παιδαγωγοῦ - Ψυχολόγου κ. ΣΠΥΡ. Δ. ΡΑΛΛΗ, ἐφαρμόζεται ἡ ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω τελειοποιηθεῖσα μέθοδος τῶν **Ἐγχρώμων ἀριθμῶν** τῶν κ. κ. Cuisenaire—Gattegno.

Ὅσοι συνάδελφοι τῶν **Ἀθηνῶν - Πειραιῶς** καὶ τῶν **Ἐπαρχιῶν** ἐπιθυμοῦν νὰ ἰδοῦν τὴν **μέθοδον** αὐτήν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ πραγματικὴν ἐπανάστασιν καὶ εἰσάγει τὸν μαθητήν, ἀπὸ τὰ πρῶτα του βήματα, στὸ μαθηματικὸν πνεῦμα, δύνανται ἐλευθέρως νὰ ἐπισκέπτωνται τὸ σχολεῖον **καθ' ἑκάστην**, ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 11ης πρωϊνῆς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΑΒΡΑΣ

Δικηγόρος

Πρώην Εἰσηγητὴς ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, Συνταξιοδοτικὸς Σύμβουλος παρὰ τῇ Διδασκαλικῇ Ὁμοσπονδίᾳ Ἑλλάδος. Ὁδὸς Νικηταρᾶ ἀριθ. 8 — 10 (πάροδος Θεμιστοκλέους) 1ος ὄροφος Γραφεῖον 17—Τηλ. 624-964 Ἀθῆναι.

Διεκπεραίωσις συνταξιοδοτικῶν ὑποθέσεων καὶ ὑποθέσεων ἀρμοδιότητος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 10.

Ὁ κ. Ζάβρας 6—8 μ.μ. ἑκάστην Τρίτην—Πέμπτην—Σάββατον εὑρίσκεται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῶν Διδασκάλων καὶ Διδασκαλισσῶν ἐπὶ θεμάτων συνταξιοδοτικῆς φύσεως.

Ἐν τῷ Δικηγορικῷ του γραφείῳ εὑρίσκεται 1—2 μ.μ. καθ' ἑκάστην.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΑΙΡΕΤΟΙ

Δι' αποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας κ. Γ. Βογιατζῆ ἀνεκηρύχθησαν ὑποψήφιοι αἱρετοὶ ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι διὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1960 οἱ κάτωθι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί:

ΤΗΣ ΣΤΟΙΧ. ΕΚΠ)ΣΕΩΣ

Ὡς τακτικοὶ οἱ κ.κ. Ἀσημακόπουλος Ἠλίας, Κωτσίκης Ζαχαρίας, Δαζαρίδης Κων)νος, Παπαβασιλείου Ἰωάννης καὶ Σταμασογιαννάκης Ἰωάννης.

Ὡς ἀναπληρωματικοὶ δὲ οἱ κ.κ. Ἐξαρχόπουλος Γεώργιος, Μαστοράκης Παναγιώτης καὶ Σαλπέα Μαρία.

ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠ)ΣΕΩΣ

Ὡς τακτικοὶ οἱ κ.κ. Κότσιρας Σ. καὶ Παπανικολάου Γ., ἀναπληρωματικοὶ δὲ οἱ κ.κ. Γεωργόπουλος Γ. καὶ Μάντσιος Κ.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 212)19)10)60 καὶ 215)21)10)60 Φ.Ε.Κ. (Τεῦχος Γ') δημοσιεύθησαν αἱ παραιτήσεις τῶν κάτωθι συναδέλφων:

Διδασκάλων.

Ζώη Μεταξᾶ, Χρήστου Προδρόμου, Ἑλένης Λαμπράκη, Φιλάνθης Νουτσοπούλου, Βασιλικῆς Δελαβόλια, Οὐρανίας Μηνακάκη, Ἀλεξάνδρου Τσιουκαρδάνη, Δημητρίου Γκουβᾶ, Ἰωάννου Γιαννέλη, Σωτηρίου Δέσση, Βασιλείου Κιντῆ, Παναγιώτου Ρήγα, Ἐμμανουὴλ Ξενάκη, Κων)νου Παπαδοπούλου, Παναγιώτου Μπουκλῆ, Ἰωάννου Κοσμαδάκη, Ἀνδρέου Ζάρβα, Θεοδώρου Παπαμιχαήλ, Χαρικλείας Κανδόλη, Σοφίας Σταθᾶ, Δέσποινας Χασίκου, Μαρίας Πρωτοφάλτη, Ἑλένης Ἀλεξιάδου, Αἰκατερίνης Γιαννακοπούλου—Φίλιου, Παναγιώτας Πάνου, Εἰρήνης Τυλιανάκη, Καίτης Ἀγγελίδου, Ἑλένης Παλαιολόγου, Ἰωάννας Τσιχλῆ, Δεσποίνης Κοτρωνάκη, Χρυσοβλάς Μαρκοπούλου, Ἀγγελικῆς Κισκαρέα, Ἐλπινίκης Γεσίου, Πέτρου Παπαϊωάννου, Ἀλεξάνδρου Ὀρφανοῦ, Κων)νου Μπραΐμάκη, Μαρίας Κουκιάδου, Γεωργίου Ζούζια, Παναγιώτου Χριστοπούλου ἢ Μεσσοβίτη, Ἀποστόλου Παπαοικονόμου, Ἀγγελικῆς Κωνσταντίνου, Σωτηρίου Σουλτάτη, Καναβάκη Δημοσθένους, Ἀριάδνης Μουλᾶ, Εὐλαλίας Βουγιουκλῆ, Ἀνδρέου Θεοδωροπούλου, Κοκόλη Ἀστερίου, Κυρμιζάκη Ἀγλαΐας, Χρήστου Μάγκλαρη, Ὄλγας Νικολαΐδου, Κων)ου Ξενιώτου, Ἰωάννας Παπαοικονόμου, Νικολάου Παναγοπούλου, Ἰωάννου Πατρώνα, Σκανδάμη Ἀναστασίας, Ἑλένης Σινακίδου, Βιργινίας Σγιέμπα, Νικολάου Τζηρίτη, Εὐανθίας Φιλιππίδου—Μοσχονᾶ, Πηνελόπης Πριντζῆ, Εὐαγγέλου Παπανικολάου, Στεφανίδου Βασιλικῆς καὶ Κων)νου Φώτου.

Νηπιαγωγῶν.

Πολυξένης Βασδάρη, Πολυτίμης Παμποῦκη καὶ Ἀλεξάνδρας Κεφαλοπούλου.

Η ΕΚΤΕΛ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΚΠ)ΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΥΠΟΥΡΓΩ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Τὴν 7ην τρέχ. μηνὸς ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν, κατόπιν αἰτήσεώς της, ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας μετὰ τοῦ ὁποίου συνεζήτησε ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων τοὺς Ἐκπαιδευτικοὺς ζητημάτων καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τοῦ μισθολογικοῦ.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ συζητήσῃ τὸ θέμα τοῦτο μετὰ τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Παραλλήλως ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ζητήσῃ ἀκρόασιν ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἵνα συζητήσῃ τὸ θέμα τοῦτο καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ τῆς δοθείσης ὑπ' αὐτοῦ ὑποσχέσεως πρὸς τοὺς Ἐκπαιδευτικοὺς τὴν 5ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ.

Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ὀργανώσεως ἐζήτησαν ἀκολούθως α) τὴν πρόσληψιν τῶν ἐπιλαχόντων τέκνων Ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸ Διδασκαλεῖον Νηπιαγωγῶν. Ὁ κ. Ὑπουργὸς εὐχαρίστως ἀπεδέχθη τὸ αἴτημα τοῦτο καὶ ἔδωσεν ἐντολὴν ὅπως καταρτισθῇ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις. β) Τὴν πρόσληψιν ἑτέρων τριῶν ἐπιλαχόντων ἐκ τοῦ πίνακος Θεσ)νίκης πρὸς μετεκπαίδευσιν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν δεδομένου ὅτι δὲν ἐτηρήθη ἡ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζομένη ἀναλογία διὰ τοὺς ἐπιτυχόντας.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔδωσε ἐντολὴν ὅπως καταρτισθῇ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις διὰ τὴν πρόσληψιν τῶν ἀνωτέρω καὶ γ) ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἀποσπάσεων ἰδίᾳ συνυπηρετήσεως ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ΠΥΣΣΕ, ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπεδέχθη τὸ αἴτημα τοῦτο καὶ συνέστησε εἰς τὰς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας ὅπως μὲ κατανόησιν ἀντιμετωπίζουν τὰς περιπτώσεις ταύτας.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ ΣΥΝ)ΣΜΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀνακοινώσεώς μας, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 443 τῆς 10)10)60 φύλλον Διδ. Βήματος καὶ κατόπιν παρακλήσεως πολλῶν ἐνδιαφερομένων συναδέλφων, παρατείνομεν τὴν προθεσμίαν δηλώσεως καὶ καταθέσεως τῆς προκαταβολῆς διὰ τὰ ὑπὸ ἀγορὰν οἰκόπεδα τῶν Πατησίων μέχρι τέλους Νοεμβρίου ἐ. ἔ.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ διευκρινίζεται, ὅτι τῆς ἀγορᾶς δύνανται νὰ μετάσχωσι καὶ συνάδελφοι μὴ συνταξιοῦχοι μέχρι σήμερον.

Οἱ λοιποὶ ὅροι ἀναφέρονται εἰς τὴν προμνησθεῖσαν ἀνακοίνωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Νοεμβρίου 1960

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΖΗΤΟΥΝ ΑΜΟΙΒΑΙΑΝ ΜΕΤΑΘΕΣΙΝ

Διδασκάλισσα ὑπηρετοῦσα εἰς δ)θέσιον Δημοτικὸν Σχολεῖον τῆς πόλεως Πατρῶν ζητεῖ ἀμοιβαίαν μετάθεσιν μὲ συνάδελφον ὑπηρετοῦσαν εἰς περιφέρειαν Κερκύρας. Γράψατε Διδασκαλικὸν Βῆμα.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΜΕΤΑΤΕΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΠΥΣΣΕ

Δι' ἐγκυκλίου του τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας παραγγέλλει, ὅπως κατὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ὑπεραρίθμων κατὰ θέσιν Διδ)λων, τακτοποιήσουν καὶ τοὺς τεθέντας εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Π.Υ.Σ.Σ.Ε. διὰ μεταθέσεως καὶ μὴ τοποθετηθέντας ὁριστικῶς κατὰ τὸν χρόνον τῶν τακτικῶν μεταβολῶν.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΥ

Τὴν 26ην π. μηνὸς Ὀκτωβρίου 1960 ἐτελέσθησαν εἰς τὴν Κοινότητα Μαλλίων Πεδιάδος, τὰ ἐγκαίνια τοῦ νεοεγκατασταθέντος 4)θεσίου λυομένου διδακτηρίου. Κατὰ τὴν τελετὴν αὐτὴν παρέστησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κρήτης, ὁ Νομάρχης Ἡρακλείου καὶ Δ)ντὴς τῆς Νομαρχίας, ὁ Μηχανικὸς Ὑπουργ. Οἰκισμοῦ καὶ πλῆθος κατοίκων.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἁγιασμοῦ ἐχαιρέτησεν τοὺς ἐπισήμους ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου κ. Δημ. Βλαχάκης. Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος.

Ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησεν ὁ κ. Νομάρχης, ὅστις διὰ τῆς ἐμπνευσμένης ὁμιλίας του, ἀνέπτυξε τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἐγκαινιαζομένου διδακτηρίου, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Στοιχ. Ἐκπαίδευσιν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐνδιαφέρεται πατρικῶς.

Α. Κ. Λ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 122738
Ἐγκύκλιος 385

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31)10)1960

Ἐπιθεωρητὰς Δημοτικῶν Σχολείων Κράτους

Γενόμεναι προτάσεις προακτέων Διδασκάλων ὑπὸ Π.Υ.Σ.Σ.Ε. τῶν ὁποίων σύνθεσις δὲν μεταβάλλεται ἐκ τῆς ἱδρύσεως νέων περιφερειῶν εἶναι ἰσχυραί.

Π.Υ.Σ.Σ.Ε. δέον συνεδριάσωσιν ἀμέσως καὶ ἐνεργήσωσι προαγωγὰς ἐνιαίους βαθμοὺς Διδασκάλων συμπληρωσάντων ἀπαιτούμενον χρόνον ἐντὸς Ὀκτωβρίου.

Διευθυντὴς
Θ. ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΕΠΙΛΑΧΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΠΑΙΔΑΓ)ΚΑΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας διὰ τηλεγραφήματος του πρὸς τοὺς Γενικοὺς Δ)ντὰς καὶ Δ)ντὰς Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν ζητεῖ ἀριθμὸν ἐπιλαχόντων εἰδικῶν κατηγοριῶν κεχωρισμένως κατὰ φύλλα καὶ κατηγορίαν.

Ο κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΥ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Βογιατζῆ ὁρίσθη Πρόεδρος τοῦ συγκληθησομένου ἐν Ἀθήναις τὴν 11ην καὶ 12ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. Συνεδρίου τῶν Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφοβητισμοῦ καὶ τὴν λαϊκὴν ἐπιμόρφωσιν ὁ Ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος κ. Ἀθ. Παπακωνσταντίνου.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Παρνασσίδος. Ἰωάννης Λιάπης Πρόεδρος, Εὐθύμιος Καψῆς Ἀντιπρόεδρος, Γεώργιος Χασιακὸς Γεν. Γραμματεύς, Ἐπαμ. Ράϊκος Ταμίας καὶ Θεόδ. Μαράζας Μέλος.

Ἐλασσόνος. Λεωνίδας Παπακωνσταντίνου Πρόεδρος, Παναγ. Γιαννόπουλος Ἀντιπρόεδρος, Δημ. Ράπτης Γεν. Γραμματεύς, Κωνσταντῖνος Παπαθεοδώρου Ταμίας Κωνσταντῖνος Δεληζώνας Μέλος.

Β' Ἀθηνῶν. Εὐάγγελος Παλιούρας Πρόεδρος, Γεώργιος Κακόπουλος Ἀντιπρόεδρος, Γεώργιος Παπαράκης Γεν. Γραμματεύς, Καλλιόπη Καμπᾶ Ταμίας, Κωνσταντῖνος Σακελλάρης, Ζωγράφος Ζωγράφος καὶ Εὐάγγελος Καμηλάρης Μέλη.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΘ)ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ

Τὴν 7ην τρ. μηνὸς ἤρχισε τὰς ἐργασίας της ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Ἐπιθεωρητῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν αἴθουσαν τελετῶν τοῦ 1ου Δημ. Σχολείου Ἀθηνῶν.